Nr. 42 i 43. Warszawa, dnia 25 listopada 1920 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 10 mk. Prenumerata kwartalna 50 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 20 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 512-64.

Podatki bezpośrednie.

604.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie ujednostajnienia i podwyższenia podatków gruntowych i podymnego na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Na zasadzie art. 8 i 10 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. *) (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 71, poz. 477) wprowadza się przy wymiarze i poborze państwowych podatków gruntowych: dworskiego głównego i dodatkowego, włościańskiego i z osad głównego i dodatkowego, oraz podymnego dworskiego i włościańskiego, tudzież tychże podatków w osadach (miasteczkach) następujące zmiany:

§ 1. Do gruntów i lasów, stanowiących własność państwową i wolnych w myśl art. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. od podatku gruntowego zalicza się również te grunta i lasy, które przeszły w posiadanie Państwa z mocy ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 72, poz. 423), jako należące do dóbr donacyjnych, nie zalicza się natomiast lasów oraz gruntów, które stanowiły własność osobistą członków rodziny cesarskiej b. cesarstwa rosyjskiego.

Za grunta, stanowiące własność państwową należy uważać wszystkie grunta, należące do państwowych kolei żelaznych oraz grunta oddane do użytkowania instytucjom i zakładom naukowym lub wydzierżawione, jeśli mają uregulowany tytuł własności na rzecz Skarbu Rzeczypospolitej.

Do budynków rządowych, czyli stanowiących własność państwową i wolnych wedle art. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. od podymnego, zalicza się wszelkiego rodzaju gmachy i budynki państwowe, nie wyłączając domów mieszkalnych oraz wszelkiego rodzaju zakłady przemysłowe i handlowe, znajdujące się w dobrach państwowych lub byłych donacyjnych, chociażby budynki takie były wydzierżawione.

§ 2. Dworski podatek gruntowy dodatkowy, wymieniony w art. 132 ustawy o podatkach bezpośrednich (Zb. Praw Ces. Ros. T. V wyd. 1903 r.) należy pobierać w wysokości 60% podatku głównego tylko z tych dóbr lub ich części, stanowiących w myśl art. 121—124 powyższej ustawy oddzielną jednostkę podatkową, których obszar zawiera najwyżej 30 morgów.

We wszystkich innych wypadkach dodatkowy podatek gruntowy pobierać się będzie w wysokości 100% podatku głównego.

§ 3. Stawki podatków gruntowych głównych oraz podymnego dla poszczególnych województw i powiatów wskazane są w załączonych taryfach (załączniki I, II i III).

§ 4. Wymiar i pobór podymnego za rok 1920 należy przeprowadzić tymczasowo zgodnie z danemi, jakiemi rozporządzają poszczególne urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych o budynkach, podlegających podatkowi oraz zgodnie z ilością osad włościańskich lub budowli, znajdujących się w osadach (miasteczkach).

§ 5. Celem ostatecznego przeprowadzenia wymiaru i poboru podymnego dworskiego ze wszystkich budowli, wymienionych w art. 141 ustawy o podatkach bezpośrednich, należy dokonać w terminie do dnia 1 stycznia 1921 r. w myśl art. 151 tejże ustawy opisów budowli z uwzględnieniem wykazów ubezpieczeniowych, w normach obecnie obowiązujących i z zachowaniem postępowania, przepisanego w art. 152—160 tejże ustawy. Dodatkowe podymne dwor-

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 32—33 z d. 15/IX 1920 r., poz. 474.

skie oblicza się w stosunku 1% szacunku ubezpieczonego budynku, podlegającego podatkowi, przyczem za szacunek taki należy uważać kwoty w tym podwyższonym stosunku, jaki zarząd wzajemnych ubezpieczeń przerachował, celem poboru premji asekuracyjnej i wypłaty odszkodowania pożarowego.

§ 6. Ostateczny pobór podymnego z osad włościańskich oraz budowli, znajdujących się w osadach (miasteczkach) wskazanych w art. 163 i 193 ustawy o podatkach bezpośrednich, należy oprzeć na sprawdzeniu osad faktycznie istniejących w obecnym czasie, a to na podstawie dostarczonych przez urzędy gminne wykazów osad włościańskich każdej wsi z oznaczeniem przestrzeni, posiadanych przez każdego włościanina gruntów. Suma przestrzeni, wykazanych w posiadaniu poszczególnych właścicieli powinna być zgodna z ogólną przestrzenią gruntów, znajdujących się w posiadaniu wsi i odpowiadać faktycznemu stanowi rzeczy. Stan ten powinien być stwierdzony tabelą likwidacyjną, o ile zaś osady pierwotne z biegiem czasu podzielono lub odstąpiono osobom trzecim — aktami notarjalnemi, zawartemi w przedmiocie działów lub sprzedaży. Do przestrzeni, wskazanej w tabeli likwidacyjnej, należy doliczać przestrzenie, otrzymane przy regulacji praw serwitutowych, bądź nabyte w drodze kupna. O ile wieś posiada las lub pastwisko wspólne należy stosunkową część ogólnej przestrzeni tych użytków doliczać do gruntów poszczególnych właścicieli osad.

§ 7. W celu poprawienia i uzupełnienia katastru, służącego do wymiaru podatku, należy w wypadkach niewłaściwego zaklasyfikowania opodatkowanych przestrzeni z urzędu lub wskutek starań właścicieli gruntów wprowadzić do katastru poprawki, odpowiadające powstałym na gruntach zmianom faktycznym na podstawie dostarczonych przez właścicieli dokumentów, stwierdzających stan rzeczy oraz wykazujących przestrzenie posiadanych gruntów i ich przeznaczenie gospodarcze.

Dokumentami takiemi są: rejestry pomiarowe, mapy, wyciągi z ksiąg hipotecznych, tabele likwidacyjne.

§ 8. Właściciele gruntów obowiązani są złożyć pisemne oświadczenie o ogólnej ilości posiadanej przestrzeni, tudzież wyjaśnić, w jaki sposób przestrzeń tę użytkują w znaczeniu gospodarczem.

Z pośród gruntów, zarówno dworskich, jak włościańskich, należy w myśl dodatku do art. 127 i 171 ustawy ros. o podatkach bezpośrednich zaliczać:

do klasy I:

a) ogrody, sady place pod zabudowania i między niemi oraz dziedzińce;
b) grunta orne, pszenne, oraz gliniaste, czarnoziem z głęboką warstwą rodzajną; marglowo-gliniaste, z głęboką i żyzną warstwą rodzajną; nizinne i nadrzeczne w części organiczne bogate; gliniasto-piaszczyste, w materje organiczne zasobne, z podłożami przepuszczalnemi, gliniastemi, marglowatemi, lub piaszczysto-gliniastemi; marglowe na podłożu wapiennem, na których dobrze lub dostatecznie obradzają: pszenica, rzepak, jęczmień, groch, koniczyna, buraki, kartofle i t. p. rośliny, wymagające urodzajniejszej gleby;

do klasy II:

wszystkie pozostałe grunta orne, jako to: grunta gliniasto-piaszczyste, ze znaczną przewagą piasku, wapienno-opoczaste, ze znaczną przewagą kamieni wapiennych, trudno się rozkładających w ciała organiczne ubogie; torfowe, zupełnie piaszczyste, suche, niespójne, sapy niełatwo wysychające, piaszczyste siwego koloru; grunta piaszczyste z wierzchnią warstwą ciemnego koloru w części organiczne, nierozpuszczalne obfitujące, oraz wogóle wszystkie grunta orne, z wyjątkiem tylko najsłabszych, co lat trzy lub sześć uprawianych i zasiewanych żytem lub gryką, które powinny być zaliczone do lk. V gruntów dworskich lub IV włościańskich.

Okoliczność, że przestrzenie gruntów ornych obsiewanych przedtem gatunkami zbóż, wymagającemi wyższego gatunku gleby, jak pszenicą, rzepakiem, grochem, burakami i t. p., a zatem pól o jakości kl. I, obecnie obsiewa się żytem, owsem i kartoflami, nie może być podstawą do zaliczenia tych gruntów do kl. II;

do klasy III i IV:

łąki dworskie, dające dwa lub więcej zbiorów siana na rok, oraz przestrzenie, znajdujące się pod sztucznie nawodnionemi stawami, na których prowadzi się gospodarstwo rybne, narówni z łąkami zalewnemi zalicza się do kl. III, dające zaś jeden pokos do kl. IV.

Łąki włościańskie, oraz należące do mi[illegible]ców osad (miasteczek) na ziemiach, nabytych z mocy ukazów cesarskich z 1864 r. zalicza się do kl. III taryfy podatkowej gruntów włościańskich;

do klasy IV i V:

do klasy V taryfy podatku gruntowego dworskiego oraz do kl. IV taryfy podatku włościańskiego, zalicza się: a) grunta orne, z powodu małej swej urodzajności zasiewnej co lat trzy lub sześć żytem lub gryką; b) pastwiska i wygony; c) lasy, krzaki i zarośla.

Zwracać należy szczególną uwagę, aby do kl. V gruntów dworskich lub kl. IV włościańskich, grunta orne były tylko wtedy zaliczane, jeżeli rzeczywiście są uprawiane co lat trzy lub sześć i zasiewne żytem lub gryką. Grunta uprawiane i zasiewne normalnie, chociażby były słabo urodzajne, powinny być zaliczone do kl. II.

Do kategorji pastwisk nie należy zaliczać pastewników, położonych przy zabudowaniach folwarcznych lub wiejskich (grodzie), lecz uważać je za łąki odpowiednio do ich przymiotów.

§ 9. Wspomniane w § 8 deklaracje co do gruntów, opłacających podatek gruntowy dworski, składają i podpisują właściciele takich dóbr lub ich zastępcy prawni a co do gruntów włościańskich i należących do mieszkańców osad (miasteczek) lub miast — wybrani i upoważnieni przedstawiciele gromad.

Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych po otrzymaniu deklaracji, poświadczonych przez urzędy gminne z powołaniem się na dokumenty, na których podstawie złożono te deklaracje, oraz z dołączeniem ich w oryginałach lub należycie zaświadczonych odpisach, powinny deklaracje te przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę sprawdzić na gruncie co do faktycznego stanu rzeczy i dokonać klasyfikacji.

§ 10. Klasyfikacja użytków powinna odbywać się w porze, w której dokonanie jej jest możliwe, a więc, gdy ziemia nie jest zbyt przesiąknięta wilgocią ani też zmarznięta lub pokryta śniegiem.

Dla gruntów uprawnych najodpowiedniejszym jest czas, gdy można widzieć stan urodzajów oraz stwierdzić, jakie zboża są lub były zasiewne.

Sprawdzenie przestrzeni leśnych może się odbywać w ciągu całego roku.

§ 11. Klasyfikacji dokonywa w poszczególnych miejscowościach naczelnik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych lub jego zastępca, bądź też inny urzędnik skarbowy, delegowany do tej czynności przez izbę skarbową, który powołuje, na mocy rzeczoznawców z pośród miejscowych mieszkańców. Takimi są: przedstawiciel gminy — wójt, właściwi sołtysi; przy szacowaniu zaś gruntów, należących do poszczególnych wsi lub osad, dwuch gospodarzy z sąsiednich wsi i w miarę możności dwuch posiadaczy większej własności lub ich zarządzających, dokładnie obeznanych z miejscowemi warunkami. W szacowaniu nie mogą brać udziału krewni podatnika.

O dniu taksacji należy wszystkie wyżej wyszczególnione osoby zawiadomić na piśmie. Wezwanie właściciela gruntów do uczestnictwa przy szacowaniu jego gruntów jest obowiązkowe, niestawienie się jednakże jego lub jego zastępcy nie wstrzymuje taksacji.

§ 12. Z dokonania taksacji sporządza się protokuł, w którym wymienia się datę czynności, osoby biorące udział w taksacji, miejscowość, imię i nazwisko właściciela gruntów, dokumenty pomiarowe, ustalające przestrzeń i kategorję użytków, motywy oraz wyniki taksacji. Jeżeli dokładnych dokumentów pomiarowych nie było, zaznaczyć należy, jakim sposobem ustalono granicę użytków.

Protokul powinien być podpisany przez biorących udział w taksacji oraz urzędnika, dokonywującego czynności. Jeżeli ktoś z obecnych odmówi podpisu na protokule, należy o tem w protokule zaznaczyć.

§ 13. Po zbadaniu gatunku gleby, rodzaju roślin lub płodów, jakie uprawiano na przestrzeni, podlegającej oszacowaniu, i rezultatu plonów za ostatnie kilka lat, oraz wysłuchaniu opinji i objaśnień obecnych rzeczoznawców, urzędnik, dokonywujący taksacji, określa kategorję podatkową użytków. Pożądanem jest, by w protokule szacunkowym były zamieszczone dane o gatunkach i urodzajności gleby oraz przeciętnej wydajności plonów.

Przeciętną urodzajność gruntów oblicza się na podstawie zebranych z kilku ubiegłych lat danych o ilości maksymalnych i minimalnych plonów (5—7 lat), o ile wszakże w ciągu tego czasu wypadły szczególnie niepomyślne lata dla dojrzewania lub zbioru roślin (np. gradobicie, wylewy, zbytnia posucha, zniszczenie przez robactwo, zarazki i t. p.), to wyłącza się je z obliczeń.

§ 14. Wspomniane w art. 8 ustawy ulgi przy ściąganiu podatków gruntowych i podymnego zarówno bieżących jak i zaległych można przyznawać tym jednostkom podatkowym, które ucierpiały z powodu wydarzeń i działań wojennych lub spowodowanych wojną klęsk żywiołowych, o ile szkody nie zostały wyrównane przez otrzymane sumy ubezpieczeniowe lub pomoc ze Skarbu w gotówce lub w naturze, a skutki szkód dotrwały do dnia 1 lipca 1920 r. i w szczególności:

a) gdy grunta ucierpiały przez urządzenie robót fortyfikacyjnych, nieobecność przymusowo ewakuowanych właścicieli lub spowodowanego rekwizycjami braku inwentarza roboczego i nasion do siewu oraz, gdy lasy zostały zniszczone wskutek pożaru, bezpośrednich działań wojennych, rekwizycji bądź samowolnego wyrębu przez armje operujące lub przez okolicznych mieszkańców:

b) gdy budynki mieszkalne, gospodarcze lub przemysłowe wskutek działań wojennych lub wywołanego nimi pożaru stały się w całości lub częściowo niezdatne do użytku.

Ulgi przyznawać się będzie stosownie do stopnia szkody i rozmiaru trwania jej skutków, przyczem całkowite lub częściowe umorzenie należności podatkowej przyznawać można, gdy właściciel przedmiotu podatkowego nie był w stanie uruchomić swego gospodarstwa lub uruchomił je tylko w drobnej części w stosunku do stanu przedwojennego oraz gdy czyniąc znaczne nakłady z własnych środków bez pomocy Skarbu uruchomił gospodarstwo rolne bądź też odbudował zniszczone lub spalone budynki.

W wypadkach innych szkód wojennych ulgi ograniczy się do odroczenia uiszczenia należności podatkowej lub rozłożenia je na raty, na przeciąg czasu, zależny od szkód i stanu materjalnego płatników.

§ 15. Osoby, obowiązane do opłacania podatków gruntowych i podymnego, a z powodu szkód wojennych nie mające możności uiścić we właściwym terminie, przypadających od nich należności, mogą zwracać się do miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych z podaniem o umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty wpłat z tytułu bieżących podatków i zaległości.

Do wszystkich takich podań urząd skarbowy zbiera potrzebne dane za pośrednictwem powiatowych i gminnych władz administracyjnych oraz miejscowych oddziałów kółek rolniczych i Związku Ziemian, a także przez badanie świadków i sprawdzenie na gruncie rzeczywistego stanu rzeczy przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę, a rozpatrzywszy je, rozważa konieczność zastosowania ulg, o które petenci proszą i bądź zarządza własną władzą odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności, bądź też występuje w tym przedmiocie z wnioskiem do właściwej izby skarbowej, kierując się poniżej wskazanemi przepisami.

§ 16. Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych może decydować własną władzą: 1) o odroczeniach w płaceniu podatków i zaległości i wstrzymaniu kroków egzekucyjnych na czas nie dłuższy, niż pół roku, 2) o rozłożeniu na raty na czas nie dłuższy, niż jeden rok takich należności Skarbu, które wynoszą jednorazowo najwyżej 2.500 marek od właściciela majątku lub gromady wiejskiej, a jeżeli majątek ma urządzoną hipotekę, to tylko takich zabezpieczonych na hipotekach należności Skarbu, które korzystają z przywileju, stosownie do art. 41 ustawy sej-

mowej z dn. 14/26 kwietnia 1818 r. o ustaleniu własności dóbr nieruchomych, o przywilejach i hipotekach (Dz. Pr. Król. Pol. t. V str. 295).

§ 17. Gdy prośba dotyczy umorzenia podatków lub zaległości, bądź też odroczenia lub rozłożenia na raty sumy powyższej 2.500 mk., lub na czas dłuższy, niż wskazano w poprzednim paragrafie, urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych występuje z odpowiednim wnioskiem do właściwej izby skarbowej i załącza opinję własną oraz zebrane przez siebie dane, dotyczące sprawy.

Izba skarbowa może decydować własną władzą: 1) o umorzeniu podatków lub zaległości, które nie przewyższają 2.500 mk. od właściciela majątku lub gromady wiejskiej, 2) o odroczeniu uiszczenia podatków i zaległości i wstrzymaniu kroków egzekucyjnych na czas nie dłuższy, niż jeden rok i 3) o rozłożeniu na raty na czas nie dłuższy, niż dwa lata, takich należności Skarbu, które wynoszą jednorazowo najwięcej 10.000 marek od właściciela majątku lub gromady wiejskiej przy dostatecznem zabezpieczeniu tych rat.

§ 18. Na umorzenie podatków, odroczenia lub rozłożenia na raty w kwotach wyższych i na czas dłuższy, niż wskazano w § 17, izba skarbowa powinna wyjednać decyzję Ministerstwa Skarbu, któremu przedstawia podanie płatnika lub płatników wraz z zebranemi danemi oraz swoim wnioskiem.

§ 19. Przy odroczeniach i rozkładaniu na raty uiszczenia należności podatkowych i zaległości zachowują moc przepisy art. 297 i 298 ustawy o podatkach bezpośrednich.

Zaniechanie pobierania procentów za czas odroczenia lub rozłożenia na raty, oraz wymaganie zabezpieczenia, dotyczy również wszystkich wypadków spowodowanych działaniami wojennemi, bądź też ich następstwami.

§ 20. Kwoty podatków gruntowych i podymnego, dodatkowo obliczone w normach podwyższonych za I półrocze roku 1920, należy wnieść do kas skarbowych do dnia 15 października 1920 r., za II zaś półrocze 1920 roku — do dnia 30 listopada 1920 r.

W latach następnych podatki powinny być wpłacone w terminach, przewidzianych w art. 129, 139, 156, 188 i 215 ustawy o podatkach bezpośrednich.

§ 21. Kwoty, pobrane za rok 1920 na rzecz powiatowych związków komunalnych tytułem opłaty drogowej, tudzież specjalnej opłaty transportowej, należy zaliczyć na poczet należnych za rok 1920 dodatków do podatku gruntowego i podymnego na rzecz tych związków powiatowych.

§ 22. Pobrany w powiatach b. okupacji austrjackiej specjalny podatek na utrzymanie sądów gminnych od gruntów i innych nieruchomości za rok 1920 należy zaliczyć na poczet należnych za ten rok podatków gruntowych lub podymnego.

Warszawa, dnia 10 września 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Rybarski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 97 z 15/X 1920 r. poz. 639).

Załączniki do powyższego rozporządzenia na str. 801—803.

Załącznik I
do rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 10 IX 1920 r

D O D A T E K
do art. 128 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich.

Taryfa głównego dworskiego podatku gruntowego.

Nr. porządkowy	NAZWA Powiatu	NAZWA Województwa	Średnia wysokość z 1 morga urodzajn. gruntów w powiecie	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300-prętowego KLASA I	II	III	IV	V
				w markach				
1	Kutnowski	Warszawskie	9,07	17,42	7,62	23,95	9,80	2,18
2	Błoński	„	8,68	20,81	9,10	28,61	11,70	2,60
3	Pinczowski	Kieleckie	8,52	15,48	6,77	21,29	8,71	1,94
4	Włocławski	Warszawskie	8,35	18,39	8,04	25,28	10,34	2,30
5	Sochaczewski	„	8,13	20,32	8,89	27,94	11,43	2,54
6	Miechowski	Kieleckie	8,10	14,52	6,35	19,96	8,16	1,81
7	Łęczycki	Łódzkie	8,10	18,87	8,26	25,95	10,61	2,36
8	Nieszawski	Warszawskie	7,89	17,42	7,62	23,95	9,80	2,18
9	Grójecki	„	7,56	20,81	9,10	28,61	11,70	2,60
10	Łowicki	„	7,23	20,32	8,89	27,94	11,43	2,54
11	Kolski	Łódzkie	7,11	18,39	8,04	25,28	10,34	2,30
12	Kaliski	„	6,99	17,90	7,83	24,62	10,07	2,24
13	Warszawski	Warszawskie	6,96	20,32	8,89	27,94	11,43	2,54
14	Sandomierski	Kieleckie	6,96	15,00	6,56	20,63	8,44	1,87
15	Gastyński	Warszawskie	6,86	17,90	7,83	24,62	10,07	2,24
16	Płocki	„	6,83	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
17	Słupecki	Łódzkie	6,32	16,93	7,41	23,28	9,53	2,12
18	Turecki	„	6,32	16,93	7,41	23,28	9,53	2,12
19	Koniński	„	6,23	16,93	7,41	23,28	9,53	2,12
20	Opatowski	Kieleckie	6,20	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
21	Rypiński	Warszawskie	6,11	16,45	7,20	22,62	9,25	2,06
22	Brzeziński	Łódzkie	6,05	16,45	7,20	22,62	9,25	2,06
23	Lipnowski	Warszawskie	5,99	16,93	7,41	23,28	9,53	2,12
24	Jędrzejowski	Kieleckie	5,87	14,52	6,35	19,96	8,16	1,81
25	Płoński	Warszawskie	5,84	14,52	6,35	19,96	8,16	1,81
26	Rawski	Łódzkie	5,69	15,48	6,77	21,29	8,71	1,94
27	Lubelski	Lubelskie	5,23	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
28	Hrubieszowski	„	5,14	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
29	Ciechanowski	Warszawskie	5,14	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
30	Stopnicki	Kieleckie	5,08	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
31	Szczuczyński	Białost.	5,05	14,03	6,14	19,29	7,89	1,75
32	Sieradzki	Łódzkie	4,99	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
33	Skierniewicki	Warszawskie	4,96	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
34	Łódzki	Łódzkie	4,90	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
35	Radomski	Kieleckie	4,66	13,55	5,93	18,63	7,62	1,69
36	Radomskowski	Łódzkie	4,63	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
37	Kolneński	Białost.	4,63	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
38	Wieluński	Łódzkie	4,57	14,03	6,14	19,29	7,89	1,75
39	Piotrkowski	„	4,57	14,52	6,35	19,96	8,16	1,81
40	Przasnyski	Warszawskie	4,45	11,13	4,87	15,30	6,26	1,39
41	Łomżyński	Białost.	4,45	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
42	Sokołowski	Lubelskie	4,42	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
43	Pułtuski	Warszawskie	4,32	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
44	Puławski	Lubelskie	4,29	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
45	Częstochowski	Kieleckie	4,29	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
46	Iłżecki	„	4,17	12,10	5,29	16,63	6,80	1,51
47	Tomaszowski	Lubelskie	4,14	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
48	Suwalski	Białost.	4,11	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
49	Mińsko-Mazow.	Warszawskie	4,05	14,03	6,14	19,29	7,89	1,75
50	Węgrowski	Lubelskie	3,99	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
51	Konstantynowski	„	3,90	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
52	Mazowiecki	Białost.	3,84	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
53	Makowski	Warszawskie	3,78	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
54	Krasnostawski	Lubelskie	3,75	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
55	Chelmski	„	3,75	11,13	4,87	15,30	6,26	1,39
56	Łaski	Łódzkie	3,75	12,10	5,29	16,63	6,80	1,51
57	Włoszczowski	Kieleckie	3,72	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
58	Opoczyński	„	3,60	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
59	Siedlecki	Lubelskie	3,60	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
60	Augustowski	Białost.	3,60	11,13	4,87	15,30	6,26	1,39
61	Sierpecki	Warszawskie	3,57	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
62	Ostrowski	Białost.	3,48	9,19	4,02	12,64	5,17	1,15
63	Będziński	Kieleckie	3,48	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
64	Garwoliński	Lubelskie	3,41	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63

Nr. porządkowy	NAZWA Powiatu	NAZWA Województwa	Średnia wysokość z 1 morga urodzajn. gruntów w powiecie	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300-prętowego — KLASA I (w markach)	II	III	IV	V
65	Kozienicki	Kieleckie	3,39	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
66	Kielecki	"	3,36	12,10	5,29	16,63	6,80	1,51
67	Ostrołęcki	Białost.	3,36	9,19	4,02	12,64	5,17	1,15
68	Olkuski	Kieleckie	3,33	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
68	Bialski	Lubelskie	3,30	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
70	Radzymiński	Warszawskie	3,30	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
71	Łukowski	Lubelskie	3,27	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
72	Mławski	Warszawskie	3,24	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
73	Lubartowski	Lubelskie	3,18	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
74	Zamojski	"	2,93	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
75	Sejneński	Białost.	2,72	9,59	4,23	13,31	5,44	1,21
76	Radzyński	Lubelskie	2,72	8,71	3,81	11,98	4,90	1,09
77	Konecki	Kieleckie	2,60	12,10	5,29	16,63	6,80	1,51
78	Włodawski	Lubelskie	2,57	8,71	3,81	11,98	4,90	1,09
79	Janowski	"	2,57	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
80	Biłgorajski	"	2,18	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33

Załącznik II

do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10/IX 1920 r.

DODATEK

do uwagi przy art. 150 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich.

Taryfa podatku podymnego od dworskich domów mieszkalnych oraz zakładów handlowych i przemysłowych.

Klasy folwarków, zagród, posiadłości leśnych i innych, stanowiących jednostki gospodarstwa wiejskiego, majątków w których znajdują się budowle, podlegające podatkowi podymnego	Wysokość podatku podymnego — Głównego — Stopa najwyższa Mk.	Stopa najniższa Mk.	Dodatkowe
W majątkach I klasy rozległości ponad 600 morgów	225	112	1% od sumy szacunku ubezpieczeniowego każdej budowli w majątkach wszelkich klas.
W majątkach II klasy rozległości od 300 do 600 morgów . . .	164	82	
W majątkach III klasy rozległości od 90 do 300 morgów . . .	138	69	
W majątkach IV klasy rozległości od 15 do 90 morgów . . .	69	35	
W majątkach V klasy rozległości 15 morgów lub mniej	26		

Załącznik III

do rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 10/IX 1920 r.

DODATEK

do art. 171 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich.

Taryfa głównego podatku gruntowego od gruntów włościańskich.

WYMIENIENIE województw i powiatów	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 prętów podług klasy gruntu — I (w markach)	II	III	IV
I. Warszawskie.				
Powiaty:				
1. Warszawski	20,56	9,07	11,49	2,57
2. Radzymiński	13,31	5,75	7,56	1,66
3. Mińsko-Mazowiecki	14,52	6,35	8,16	1,81
4. Grójecki	20,56	9,07	11,49	2,57
5. Błoński	20,56	9,07	11,49	2,57
6. Skierniewicki	14,52	6,35	8,16	1,81
7. Łowicki	20,56	9,07	11,49	2,57
8. Sochaczewski	20,56	9,07	11,49	2,57
9. Gostyński	18,14	7,86	10,28	2,27
10. Kutnowski	16,93	7,41	9,53	2,12
11. Włocławski	18,14	7,86	10,28	2,27
12. Nieszawski	16,93	7,41	9,53	2,12
13. Pułtuski	13,31	5,75	7,56	1,66
14. Płoński	14,52	6,35	8,16	1,81
15. Płocki	14,52	6,35	8,16	1,81
16. Lipnowski	16,93	7,41	9,53	2,12
17. Rypiński	16,93	7,41	9,53	2,12
18. Sierpecki	10,89	4,84	6,06	1,36
19. Mławski	9,68	4,23	5,44	1,21
20. Przasnyski	10,89	4,84	6,05	1,36
21. Ciechanowski	12,10	5,29	6,80	1,51
22. Makowski	12,10	5,29	6,80	1,51
II. Łódzkie.				
Powiaty:				
1. Kaliski	18,14	7,86	10,28	2,27
2. Słupecki	16,93	7,41	9,53	2,12
3. Koniński	16,93	7,41	9,53	2,12
4. Kolski	18,14	7,86	10,28	2,27
5. Łęczycki	19,35	8,47	10,89	2,42

WYMIENIENIE województw i powiatów	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 prętów podług klasy gruntu			
	I	II	III	IV
	w markach			
6. Turecki	16,93	7,41	9,53	2,12
7. Sieradzki	14,52	6,35	8,16	1,81
8. Wieluński	14,52	6,35	8,16	1,81
9. Piotrkowski	14,52	6,35	8,16	1,81
10. Brzeziński	16,93	7,41	9,53	2,12
11. Rawski	15,72	6,96	8,77	1,97
12. Łódzki	14,52	6,35	8,16	1,81
13. Łaski	12,10	5,29	6,80	1,51
14. Radomskowski	14,52	6,35	8,16	1,81
III. Kieleckie.				
Powiaty:				
1. Radomski	13,31	5,75	7,56	1,66
2. Kozienicki	12,10	5,29	6,80	1,51
3. Iłżecki	12,10	5,29	6,80	1,51
4. Opatowski	14,52	6,35	8,16	1.81
5. Sandomierski	14,52	6,35	8,16	1,81
6. Opoczyński	12,10	5,29	6,80	1,51
7. Konecki	12,10	5,29	6,80	1,51
8. Jędrzejowski	14,52	6,35	8,16	1,81
9. Kielecki	12,10	5,29	6,80	1,51
10. Włoszczowski	13,31	5,75	7,56	1,66
11. Olkuski	12,10	5,29	6,80	1,51
12. Miechowski	14,52	6,35	8,16	1,81
13. Pinczowski	15,72	6,96	8,77	1,97
14. Stopnicki	13,31	5,75	7,56	1,66
15. Częstochowski	13,31	5.75	7,56	1,66
16. Będziński	12,10	5,29	6,80	1,51

WYMIENIENIE województw i powiatów	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 prętów podług klasy gruntu			
	I	II	III	IV
	w markach			
IV. Lubelskie.				
Powiaty:				
1. Lubelski	13,31	5,75	7,56	1,66
2. Lubartowski	10,89	4,84	6,05	1,36
3. Puławski	12,10	5,29	6,80	1,51
4. Janowski	9,68	4,23	5,44	1,21
5. Biłgorajski	10,89	4,84	6,05	1,36
6. Zamojski	10,89	4,84	6,05	1,36
7. Krasnostawski	9,68	4,23	5,44	1,21
8. Chełmski	10,89	4,84	6,05	1,36
9. Hrubieszowski	12,10	5,29	6,80	1.51
10. Tomaszowski	10,89	4,84	6,05	1,36
11. Siedlecki	10,89	4,84	6,05	1,36
12. Węgrowski	12,10	5,29	6,80	1,51
13. Sokołowski	12,10	5,29	6,80	1,51
14. Konstantynowski	9,68	4,23	5,44	1,21
15. Bialski	9,68	4,23	5,44	1,21
16. Włodawski	8,47	3,63	4,84	1,06
17. Radzyński	8,47	3,63	4,84	1,06
18. Łukowski	9,68	4,23	5,44	1,21
19. Garwoliński	13,31	5,75	7,56	1,66
V. Białostocki.				
Powiaty:				
1. Łomżyński	13,31	5,75	7,56	1,66
2. Mazowiecki	9,68	4,23	5,44	1,21
3. Ostrowski	9,68	4,23	5,44	1,21
4. Ostrołęcki	9,68	4,23	5,44	1,21
5. Kolneński	13,31	5,75	7,56	1,66
6. Szczuczyński	14,52	6,35	8,16	1,81
7. Suwalski	10,89	4,84	6,05	1,36
8. Augustowski	10,89	4,84	6,05	1,36
9. Sejneński	9,68	4,23	5,44	1,21

Podatek spadkowy.

605.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu, zawierające przepisy wykonawcze dla b. dzielnicy austrjackiej w przedmiocie należytości od przeniesień majątku pod tytułem darmym.

Na podstawie art. 53 ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299 *), zarządzam w porozumieniu z właściwymi Ministrami, co następuje:

1. Sposób powoływania przepisów o należytościach od przeniesień majątku pod tytułem darmym.

Art. 1. O ile w rozporządzeniu niniejszem powołane są przepisy ustawy bez bliższego określenia, oznaczają one postanowienia ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299.

„Cesarskie rozporządzenie" bez dalszego określenia oznacza cesarskie rozporządzenie z dnia 15-go września 1915 r., Dz. p. p. Nr. 278, o należytościach od przeniesień majątku pod tytułem darmym.

„Rozporządzenie ministerjalne" bez bliższego określenia oznacza rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dn. 29 grudnia 1915 r., Dz. p. p. Nr. 397, wydane celem wykonania powyższego rozporządzenia cesarskiego.

2. Ruchomości domowe.

(do art. 2 ustawy).

Art. 2. Ruchomości domowe, tj. rzeczy wymienione w części drugiej art. 2 ustawy, podlegają należytości spadkowej, o ile u spadkodawcy nie były przeznaczone do użytku w gospodarstwie domowem lecz stanowiły przedmiot przemysłu lub handlu albo wogóle należały do gospodarstwa zarobkowego. Kosztowności, dzieła sztuki, antyki, dywany i wogóle przedmioty zbytkowe, w żadnym razie nie należą do przedmiotów, które w myśl art. 2 ustawy są wolne od należytości spadkowej.

Art. 3. O ile wartość ruchomości domowych co do pewnego nabywcy przewyższa 10.000 marek, to do podstawy wymiaru wlicza się całą wartość, nie zaś tylko nadwyżkę ponad 10.000 mk.

Jeżeli ruchomości domowe przechodzą na dwie lub więcej osób, wymienionych w części drugiej art. 2 ustawy, to należy co do każdej z tych osób ustalić oddzielnie, czy zachodzi uwolnienie od należytości. Jeżeli np. do spadku należą ruchomości domowe wartości 20.000 marek, a na podstawie testamentu otrzymuje dziecko spadkodawcy część ich wartości 9.000

*) Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 27 d. 31/VII — 1920 r., poz. 401.

marek, resztę zaś — wartości 11.000 marek — żona spadkodawcy, to do podstawy wymiaru należytości spadkowej, którą ma zapłacić dziecko, nie wlicza się wartości ruchomości domowych wcale; a celem wymierzenia należytości spadkowej żonie wlicza się do podstawy wymiaru wartość ruchomości domowych w kwocie 11.000 marek. Jeżeli do spadku należą ruchomości domowe wartości 50.000 marek i przechodzą niepodzielnie w równych częściach na pięcioro dzieci, to ruchomości te wcale nie podlegają należytości spadkowej.

Art. 4. Uwolnienie ruchomości domowych od należytości spadkowej nie wyklucza równoczesnego zastosowania części pierwszej art. 2 ustawy, o ile czysta wartość reszty majątku, otrzymanego przez odnośnego nabywcę, nie przekracza 5,000 marek polskich.

Do długów i ciężarów, które przypadają stosunkowo na ruchomości domowe, uwolnione od należytości spadkowej, stosuje się przepis części 4 § 22 cesarskiego rozporządzenia.

3. Wysokość należytości.

(do art. 3 ustawy).

Art. 5. Należytość spadkową, wymierza się stosownie do art. 3 ustawy zawsze według dwu stóp taryfowych. Jedną z nich nazywać należy „stopą zasadniczą“, druga ma nazwę „stopy pomocniczej“.

„Pomocniczą“ jest ta, która w taryfie bezpośrednio poprzedza „zasadniczą“. Jeżeli np. w danym wypadku stopą zasadniczą jest 8 procentowa, przewidziana w taryfie pod poz. 1 h, to pomocniczą jest 7-procentowa, przewidziana pod poz. 1 g.

Celem wymierzenia należytości według tych dwu stóp należy przedewszystkiem odnaleźć w taryfie stopień wartości*), odpowiadający podstawie wymiaru i w ten sposób ustalić stopę zasadniczą. Następnie rozdziela się podstawę wymiaru na dwie części: część pierwsza równa się najwyższej kwocie bezpośrednio poprzedzającego taryfowego stopnia wartości, druga obejmuje resztę sumy, będącej podstawą wymiaru. Do części pierwszej zastosowuje się stopę pomocniczą, do części drugiej zasadniczą.

Przykłady:

1) Jeżeli syn otrzymał po ojcu spadek czystej wartości 700.000 marek, to stopa zasadnicza wynosi 8% (pozycja taryfy 1 h), pomocnicza 7% (poz. 1 g). Część pierwsza podstawy wymiaru wynosi 500.000 marek (pozycja taryfy 1 g) i od niej należy wymierzyć 7% tj. 35.000 marek; części drugiej tj. od 200.000 marek wymierza się 8% tj. 16.000 marek; należytość spadkowa wynosi zatem w danym wypadku 51.000 marek.

2. Jeżeli ktoś otrzymał w spadku po bracie majątek czystej wartości 8.000 marek, to stopa zasadnicza wynosi 4% (pozycja taryfy 3b), pomocnicza równa się zeru (poz. 3a). Część pierwsza podstawy wymiaru wynosi 5.000 marek (pozycja taryfy 3a) i od niej należytość nie należy się wcale; od części drugiej tj. od 3.000 marek wymierza się 4%. Należytość spadkowa wynosi zatem w danym wypadku 120 marek.

*) „Stopnie wartości“, wymienione są w taryfie pod ogólnym napisem „czysta wartość otrzymanego majątku w markach polskich“.

4. Większa ilość darowizn między tymi samymi kontrahentami.

(do art. 8 i 24 ustawy).

Art. 6. Notarjusz, spisujący akt notarjalny, podlegający należytości spadkowej (§ 1 część 1, ustępy 2 i 3, oraz § 1 część 3, ustępy 1 i 2 cesarskiego rozporządzenia) lub należytości od darowizn (§§ 30 i 31 cesarskiego rozporządzenia), winien zapytać odpowiednio strony umawiające się, czy już przedtem — bądź w kraju, bądź za granicą — zawarły między sobą umowy, podlegające należytości spadkowej lub należytości od darowizn (względnie „podatkowi“ spadkowemu lub „podatkowi“ od darowizn, w myśl przepisów, obowiązujących w b. dzielnicach rosyjskiej lub pruskiej). Chodzi przytem również o umowy, zawarte przed wejściem w życie ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299, które podlegałyby opodatkowaniu według tej ustawy, gdyby ona obowiązywała w dniu zawarcia umowy.

W razie odpowiedzi twierdzącej, ma notarjusz wezwać strony, aby wymieniły: miejscowości i daty zdziałania owych umów, ich przedmiot oraz władze skarbowe lub notarjuszów, którzy obliczyli należytość („podatek“, „opłatę“) od tych poprzednich umów.

Notarjusz zwróci uwagę stron, że udzielenie niezgodnych z prawdą odpowiedzi na powyższe pytania stanowi występek, przewidziany w art. 21 ustawy.

Odpowiedź stron należy podać w akcie, choćby była ujemna.

Art. 7. Art. 6 stosuje się odpowiednio, jeżeli umowę, podlegającą podatkowi spadkowemu lub podatkowi od darowizn, zawarto wobec sądu, jak również wówczas, gdy na dokumencie, którym stwierdzono taką umowę, ma sąd lub notarjusz uwierzytelnić własnoręczność podpisu. W tym ostatnim razie należy odpowiedź stron podać w klauzuli legalizacyjnej, oraz w kolumnie 6 rejestru G (§ 239 Instrukcji sądowej z dnia 5 maja 1897, Dz. p. p. Nr. 112, oraz reskrypt Min. Sprawiedl. z dn. 2 sierpnia 1902 r., Dz. rozp. Nr. 36) względnie w protokóle legalizacji (§ 82 ordynacji notarjalnej).

5. Domniemanie prawne co do właściciela przedmiotów oddanych na skład.

(do art. 10 ustawy).

Art. 8. Przeciwdowód, przewidziany w art. 10 ustawy może być przeprowadzony również w sposób, wskazany w § 16 ustawy z dn. 18 czerwca 1901 r., Dz. p. p. Nr. 74. Władza skarbowa może zwolnić podatnika od przeprowadzenia przeciwdowodu, jeżeli ze znanych jej okoliczności wynika, że domniemanie prawne z art. 10 ustawy nie odpowiada istotnemu stanowi rzeczy.

Jeżeli komuś na podstawie otrzymanego pełnomocnictwa przysługuje prawo podnoszenia odsetek z majątku oddanego na skład lub rozporządzania temi odsetkami, to praw tych nie uważa się za prawo rozporządzania majątkiem, na skład oddanym, w rozumieniu art. 10 ustawy.

6. Przepisy międzydzielnicowe.

(do art. 18 ustawy).

Art. 9. Gdy na obszarze b. zaboru austrjackiego znajduje się tylko część majątku spadkowego, podlegającego opodatkowaniu w myśl ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299 i przepisów dawniejszych przez nią utrzymanych w mocy, reszta zaś w innej dzielnicy, to władza skarbowa, mająca siedzibę w b. dzielnicy austrjackiej, ma się zająć zebraniem danych, potrzebnych do dokonania wymiaru, tylko co do części majątku, znajdującej się w tej dzielnicy.

Art. 10. Gdy na obszarze b. zaboru austrjackiego znajduje się tylko część majątku, podlegającego należytości spadkowej, reszta zaś za granicą, to władza skarbowa, mająca siedzibę w b. dzielnicy austrjackiej, ma przeprowadzić postępowanie przygotowawcze (art. 9) również, co do części majątku, znajdującej się za granicą.

Art. 11. Jeżeli spadkodawca zamieszkiwał na obszarze b. zaboru austrjackiego, a majątek spadkowy znajduje się częściowo w tej dzielnicy, częściowo zaś w innej, a nadto zagranicą, to władza skarbowa, mająca siedzibę na obszarze b. zaboru austrjackiego przeprowadza postępowanie przygotowawcze, co do części majątku spadkowego znajdujących się w b. dzielnicy austrjackiej oraz zagranicą.

Jeżeli zaś przy takiem rozmieszczeniu majątku spadkodawca mieszkał poza b. dzielnicą austrjacką, to wspomniana władza przeprowadza w każdym razie postępowanie przygotowawcze, co do części majątku, znajdującej się w b. dzielnicy austrjackiej. Co do zagranicznego, rozstrzygnie Ministerstwo Skarbu.

Art. 12. Gdy cały majątek znajduje się zagranicą, to postępowanie przygotowawcze przeprowadza ta władza skarbowa, w której okręgu spadkodawca zamieszkiwał.

O ile chodzi o znajdujący się zagranicą majątek po obywatelu Państwa Polskiego, który miał zamieszkanie zagranicą, oznacza się właściwość do przeprowadzenia postępowania przygotowawczego według siedziby sądu, który przeprowadza pertraktację spadkową. O ileby żaden sąd w b. dzielnicy austrjackiej nie był powołany do tej czynności, oznacza się właściwość według gminy, w której spadkodawca miał prawo swojszczyzny. W braku i tego wskaźnika, władza skarbowa, mająca siedzibę w b. dzielnicy austrjackiej, jeżeli pierwsza dowiedziała się o spadku tego rodzaju, przedkłada akta Ministerstwu Skarbu, celem ustalenia właściwości.

Art. 13. Jeżeli w przypadku, przewidzianym w art. 18 ustawy, część majątku spadkowego znajduje się w b. dzielnicy austrjackiej, ale opodatkowanie ma nastąpić w b. dzielnicy rosyjskiej lub pruskiej, to władza, mająca siedzibę w b. dzielnicy austrjackiej, ma mimo to wymierzyć wszystkie należytości, które z powodu odnośnego przejścia majątku, przypadają prócz należytości spadkowej (należytość ryczałtową za postępowanie spadkowe w myśl pozycji 25 taryfy, załączonej do ces rozp. z dn. 15 września 1915 r., Dz. p. p. Nr. 279; stałą należytość za rozporządzenie ostatniej woli i t. p.).

7. Odsetki za zwłokę.

Odsetki za odroczenie.
(do art. 19 i 20 ustawy).

Art. 14. Postanowienia art. 19 i 20 ustawy stosują się jedynie do należytości spadkowej i należytości od darowizn, a zatem nie dotyczą innych należytości, wymierzonych łącznie z tamtemi (należytości ryczałtowej za postępowanie spadkowe, należytości stałej od rozporządzeń ostatniej woli, należytości od układów w toku przewodu spadkowego i t. p.).

Art. 15. Podanie o odroczenie płatności albo o zezwolenie na uiszczenie ratami należy wnieść do władzy skarbowej, od której pochodzi wezwanie płatnicze.

Od płatnika, któremu zezwolono na odroczenie płatności lub na spłatę ratami, pobierane będą odsetki w wysokości ½% miesięcznie, płatne z dołu, (odsetki za odroczenie); przytem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały. W razie niedotrzymania terminu pobrane będą od całej sumy, nieuiszczonej w terminie, odsetki za zwłokę, przewidziane w art. 19 ustawy.

Przykład: Należytość spadkowa wynosi 100.000 marek. Wezwanie płatnicze, doręczone w dniu 2 marca 1921, zatem należytość płatnicza najpóźniej w dniu 1 kwietnia 1921 r. Na wniosek płatnika zezwolono na spłatę w czterech ratach po 25.000 mk., płatnych w dniu 1 kwietnia każdego roku w ciągu lat 1921—1924.

Jeżeli płatnik powyższych terminów ściśle dotrzyma, to należy pobrać tytułem odsetek: w dniu 1 kwietnia 1922 r. 4.500 mk. (½% miesięcznie za 12 miesięcy od 75.000 mk.), w dniu 1 kwietnia 1923 r. 3.000 mk. (½% miesięcznie od 50.000 mk.), a w dniu 1 kwietnia 1924 r. 1.500 mk. (½% miesięcznie od 25.000).

Jeżeliby płatnik ratę płatną w dniu 1 kwietnia 1923 r. uiścił już w dniu 1 listopada 1922 r., należałoby przy tem uiszczeniu pobrać tytułem odsetek tylko 2.375 mk. tj. od sumy odsetek, która byłaby płatna w razie uiszczenia odnośnej raty w dniu 1-go kwietnia 1923 r. (a wynosiłaby, jak wyżej wskazano 3.000 mk.) potrącić kwotę 625 mk., wyrażającą ½% miesięcznie za 5 miesięcy od wpłaconej przed terminem raty w kwocie 25.000 mk.

Jeżeliby przeciwnie płatnik uchybił terminu i ratę płatną w dniu 1 kwietnia 1923 r. uiścił dopiero w dniu 1 sierpnia 1923 r., należałoby przy tem uiszczeniu pobrać prócz odsetek w wysokości ½%, które były płatne w dniu 1 kwietnia 1923 r. (a wynoszą, jak wyżej wskazano 3.000 mk.), jeszcze odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie za 4 miesiące od całej sumy 28.000 mk. nieopłaconej w terminie. Podatnik ma zatem uiścić 25.000+3.000+1.120 = 29.120 mk.

8. Postępowania karne.

(do art. 21 ustawy).

Art. 16. Doniesienie o popełnieniu występku, przewidzianego w art. 21 ustawy, skierować należy do prokuratora przy tym sądzie okręgowym, w którego okręgu występek został popełniony.

Przed odesłaniem doniesienia, władza skarbowa ma przeprowadzić dochodzenia w sposób tak wyczerpujący, aby prokurator mógł wnieść akt oskarżenia

na podstawie danych i dowodów dostarczonych mu przez władzę skarbową.

Zgodnie z postanowieniem § 12 część 6 ustawy z dn. 18 czerwca 1901 roku, Dz. P. P. Nr. 74, należy doniesienia zaniechać, jeżeli winny przy przesłuchaniu,poprzedzającem złożenie przysięgi manifestacyjnej, cofnął oświadczenie nieprawdziwe, o ile ono dotyczy stosunków faktycznych, objętych rotą przysięgi.

9. Organa skarbowe, powołane do wymiaru należytości od darowizn.

(do art. 24 ustawy).

Art. 17. Część trzecią art. 3 rozporządzenia z dn. 26 maja 1920 roku, Dz. U. Nr. 60, poz. 373, uzupełnia się następującym ustępem:

„c) od darowizn między żyjącymi, jeżeli darujący — bądź równocześnie ze zdziałaniem danej darowizny, bądź kiedykolwiek przedtem — zawarł z obdarowanym jedną lub więcej umów, podlegających należytości od darowizn, lub jeżeli majątek darowany znajduje się w całości lub w części poza obszarem b. zaboru austrjackiego“.

10. Należytość od wpisu prawa własności.

(do art. 46 ustawy).

Art. 18. Należytość od wpisu prawa własności, dokonanego w księdze publicznej na podstawie tytułu prawnego, podlegającego wymiarowi należytości spadkowej lub należytości od darowizn, wymierza się stosownie do uwagi 2 do poz. tar. 45 ustawy z dn. 13 grudnia 1862 r., Dz. p.p. Nr. 89 — od czystej wartości danej nieruchomości, t. j. od tej samej kwoty, którą przyjęto za podstawę wymiaru należytości spadkowej, lub należytości od darowizny.

O ile długi i ciężary spadkowe nie obciążały wyłącznie danej rzeczy nieruchomej (część 2 § 22 cesarskiego rozporządzenia), należy celem obliczenia wartości czystej potrącić od wartości ogólnej tej nieruchomości stosunkową część długów i ciężarów.

11. Majątki, przeznaczone na cele użyteczności publicznej.

(do poz. 5 taryfy).

Art. 19. Jeżeli fundacja, zakład, zrzeszenie lub związek samorządny, mający siedzibę w Państwie Polskiem, żądają co do majątku, otrzymanego na podstawie rozporządzenia ostatniej woli lub darowizny, zastosowania stopy przewidzianej w pozycji 5 taryfy, a przeznaczenie odnośnego majątku na cele dobroczynne albo cele nauki lub nauczania stwierdzone jest wyraźnie w rozporządzeniu ostatniej woli lub w akcie darowizny, to władza wymiarowa uwzględni to żądanie, chociażby nawet inny majątek uposażonej osoby prawnej nie służył do wymienionych celów.

W wypadkach, w których w rozporządzeniu ostatniej woli lub w akcie darowizny brak bliższego określenia celu, dla którego ofiarowano majątek, zastosowana będzie poz. 5 taryfy jedynie wówczas, jeżeli uposażona osoba prawna wykaże, że według norm, określających jej ustrój (statutu, aktu fundacyjnego i t. p.), majątek jej służyć ma wyłącznie celom powyższym i nawet w razie zgaśnięcia odnośnej osoby prawnej celom tym nie może być odjęty.

12. Stosowanie austr. rozporządzenia ministerjalnego z dn. 29 grudnia 1915 r., Dz. p. p. Nr. 397.

Art. 20. Prócz postanowień art 2—17 oraz 19 stosować należy przy wymiarze należytości spadkowych i należytości od darowizn rozporządzenie austr. Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dn. 29 grudnia 1915 r., Dz. p. p. Nr. 397 — w brzmieniu, ustalonem w art. 21—38 niniejszego rozporządzenia.

Art. 21. Uchyla się §§ 6, 7, 12, 27, 43, 44, 45, 49, 51, 54, 55, 56, 58, 59, 60 i 66 rozporządzenia ministerjalnego.

Uchyla się rozporządzenie z dnia 27 stycznia 1916 r., Dz. p. p. Nr. 23 oraz §§ 22, 23, 24 i 25 rozporządzenia z dnia 21 czerwca 1901 r., Dz. p. p. Nr. 75.

Art. 22. § 5 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Doliczenie darowizn otrzymanych od spadkodawcy.

Celem ustalenia stopy należytości spadkowej należy nadto stwierdzić, czy może nabywca otrzymał od spadkodawcy jedną lub więcej darowizn (§§ 30 i 31 cesarskiego rozporządzenia). W danym razie należy stosownie do art. 7 ustawy do sumy, obliczonej według części 1 § 4 rozporządzenia ministerjalnego, doliczyć czyste wartości przedmiotów darowanych według stanu w dniu zdziałania każdej darowizny i ustalić stopę zasadniczą według wynikłej stąd łącznej sumy.

Pod tym względem możliwe są następujące wypadki:

Wypadek pierwszy:

Spadkodawca zmarł po wejściu ustawy w życie (nie wcześniej, jak w dniu 7 lipca 1920 r.). Osoba, obowiązana do uiszczenia należytości spadkowej, otrzymała od spadkodawcy darowizny, a najwcześniejsza z nich zdziałana była po wejściu ustawy w życie.

Przykład: Ojciec darował swemu jedynemu synowi w dniu 1 września 1920 r. przedmiot czystej wartości 70.000 marek. Od tej darowizny wymierzono: od 50.000 mk. 4% (poz. tar. 1 d) i od 20.000 marek 5% (poz. tar. 1 e) razem 3.000 marek. Tenże ojciec darował synowi w dniu 1 listopada 1920 r. przedmiot czystej wartości 40.000 marek. Ze względu na łączną wartość obu darowizn, wynoszącą 110.000 marek, stopa pomocnicza wynosi 5% (poz. 1 e), a zasadnicza 6% (poz. 1 f), a podatek od obu darowizn 5.600 mk. (t. j. 5% od 100.000 i 6% od 10.000 marek). Wobec tego — po potrąceniu kwoty 3.000 mk., wymierzonej od darowizny pierwszej — wymierzyć należy od darowizny drugiej 2.600 marek.

W dniu 1 lutego 1921 r. ojciec zmarł, a syn otrzymał w spadku po nim majątek czystej wrtości 120.000 marek.

Przy wymiarze należytości spadkowej władza skarbowa postąpi w sposób następujący: Ze względu na łączną wartość obu darowizn oraz majątku spadkowego w kwocie 230.000 marek, stopa pomocnicza wynosi 6% (poz. 1 f), zasadnicza 7% (poz. 1 g), należytość zaś obliczona według tych obu stóp

14.100 marek (6% od 200.000 i 7% od 30.000). Ponieważ zaś poprzednio wymierzono 5.600 marek, przeto tytułem należytości spadkowej należy wymierzyć 8.500 marek. —

Wypadek drugi:

Spadkodawca zmarł po wejściu w życie ustawy (nie wcześniej, jak w dniu 7 lipca 1920 r.). Osoba, obowiązana do uiszczenia należytości spadkowej, otrzymała od spadkodawcy darowizny. Niektóre z nich były zdziałane po wejściu w życie ustawy, niektóre przedtem.

Przykład: Ojciec darował swemu jedynemu synowi w dniu 1 września 1910 r. przedmiot, którego czysta wartość, przeliczona na walutę markową, wynosiła 50.000 marek.

Następnie darował mu: w dniu 1 lutego 1920 r. 60.000 mk., a w dniu 1 marca 1921 r. 100.000 mk. W dniu 1 czerwca 1921 r. ojciec zmarł, a syn otrzymał w spadku majątek czystej wartości 400.000 mk.

Wadza skarbowa, wymierzając należytość od darowizny zdziałanej w dniu 1 marca 1921 r. stwierdzi, że ze względu na łączną wartość wszystkich trzech darowizn, wynoszącą 210.000 mk. (50.000 + 60.000 + 100.000), stopa pomocnicza wynosi 6%, zasadnicza 7%. Z sumy 200.000 marek, do której przynależy stopa pomocnicza, przypada 110.000 na pierwsze dwie darowizny, 90.000 na ostatnią. Należy zatem wymierzyć: od 90.000 mk. 6%, a od 10.000 mk. 7% — razem 6.100 marek. (Od kwoty 110.000 marek nie można pobrać podatku, gdyż byłoby to opodatkowaniem dwu pierwszych darowizn. Takie opodatkowanie nie byłoby zgodne z ustawą, gdyż wsteczna moc obowiązująca ustawy, przewidziana w art. 51, a sięgająca do 1 stycznia 1916 r., dotyczy tylko należytości spadkowej, nie dotyczy zaś należytości od darowizn).

Władza skarbowa, wymierzając należytość spadkową z powodu śmierci ojca, zaszłej w dniu 1 czerwca 1921 r., dokona następujących obliczeń: Ze względu na łączną wartość wszystkich trzech darowizn oraz majątku spadkowego, wynoszącą 610.000 marek, stopa pomocnicza wynosi 7%, zasadnicza 8%. Z sumy 500.000 marek, do której przynależy stopa pomocnicza, przypada 110.000 na pierwsze dwie darowizny, a 390.000 na darowiznę trzecią i spadkobranie. Łącznie więc należy się tytułem podatku od trzeciej darowizny i od spadkobrania: 7% od 390.000, t. j. 27.300 i 8% od 110.000, t. j. 8.800, razem 36.100 marek. Ponieważ zaś od trzeciej darowizny wymierzono już 6.100 marek, przeto władza skarbowa wymierzy tytułem należytości spadkowej 30.000 marek.

Wypadek trzeci:

Spadkodawca zmarł bądź po wejściu w życie ustawy (nie wcześniej, jak w dniu 7 lipca 1920 r.), bądź przedtem, ale nie wcześniej, jak w dniu 1 stycznia 1916 r., przyczem w tym ostatnim razie do dnia 21 czerwca 1920 r. włącznie nie zapadła decyzja władzy skarbowej o należności należytości spadkowej (art. 51 ustawy). Osoba, obowiązana do uiszczenia należytości spadkowej, otrzymała od spadkodawcy darowizny, a najpóźniejsza z nich zdziałana była przed wejściem w życie ustawy.

Przykład: Ojciec darował swemu jedynemu synowi w dniu 1 września 1910 r. przedmiot, którego czysta wartość, przeliczona na walutę markową, wynosiła 400.000 marek. Następnie darował mu w dniu 1 marca 1920 r. 200.000 marek. W dniu 15 maja 1920 r. ojciec zmarł, a syn otrzymał w spadku majątek czystej wartości 300.000 mk. Do dnia 21 czerwca 1920 r. włącznie nie zapadła decyzja władzy skarbowej co do należytości spadkowej.

Władza skarbowa stwierdzi co następuje: Ze względu na łączną wartość obu darowizn oraz majątku spadkowego, wynoszą 900.000 marek, stopa pomocnicza wynosi 7%, a zasadnicza 8%. Kwota 500.000 marek, do której przynależy stopa pomocnicza, mieści się cała w darowiznach, nie podlegających opodatkowaniu według nowej ustawy. Także z kwoty 400.000 marek, do której przynależy stopa zasadnicza, część w wysokości 100.000 przypada na te darowizny. Wobec tego władza skarbowa zastosuje do majątku spadkowego tylko stopę zasadniczą i wymierzy 8% od 300.000 marek t. j. 24.000 marek".

Art. 23. § 17 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustalenie wartości dzieł sztuki i t. p.

Co do ruchomych zabytków sztuki i kultury, korzystających z opieki prawa w myśl rozporządzenia b. Komisji Rządzącej z dnia 1 marca 1919 r. L. 134/W. K. Sz. (Dz. rozp. Kom. Rządz., Część VI, Nr. 39) może Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Kultury i Sztuki w przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących zezwolić na wniosek podatnika na zastosowanie § 19 cesarskiego rozporządzenia.

Ulga powyższa wykluczona jest, o ile spadkodawca trudnił się zawodowo handlem rzeczami wyżej określonemi lub o ile rzeczy te były przedmiotem kontraktu odpłatnego zawartego w czasie od 1 sierpnia 1914 r.

Przyznanie ulgi uzależnia się od zapisania do inwentarza zabytków sztuki i kultury (§ 5 powołanego rozporządzenia b. Kom. Rządz.).

W razie pozbycia przedmiotów, objętych ulgą, w drodze kontraktu odpłatnego będzie należytość podwyższona według wartości w czasie pozbycia. Osoba, której wymierzono należytość z zastosowaniem § 19 cesarskiego rozporządzenia, obowiązana jest donieść o pozbyciu w ciągu ośmiu dni tej władzy skarbowej, która dokonała owego wymiaru".

Art. 24. W części 1 § 21 rozporządzenia ministerjalnego należy w ustępie 5 wyrazy: § 6 części 1 i 2, cesarskiego rozporządzenia" zastąpić wyrazami „art. 16 ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299".

Art. 25. Część 2 § 31 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli do przeprowadzenia pertraktacji spadkowej powołany jest sąd, mający siedzibę w b. dzielnicy austrjackiej ale pertraktacja ta obejmuje tylko część przedmiotów majątkowych, podlegających przynależności spadkowej, a na niektóre z nich się nie rozciąga, to należy przedmioty, nieobjęte pertraktacją spadkową, bądź wymienić w wykazie spadku bądź podać je oddzielnie do wiadomości właściwego Urzędu Podatkowego względnie Urzędu Wymiaru Należytości.

Dotyczy to np. wypadków, przewidzianych w cesarskiem rozporządzeniu: w § 1 (w ustępach 2 i 3 części 1 oraz w częściach 2 i 3) tudzież w § 16; w §§ 14 i 15 ustawy z dn. 18 czerwca 1901 r., Dz. p. p. Nr. 74; w art. 10 ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U.

Nr. 49, poz. 299; w art. 14 tejże ustawy, o ile w spadku po obywatelu Państwa Polskiego pozostały prócz majątku, znajdującego się w b. dzielnicy austrjackiej, nieruchomości, położone zagranicą".

Art. 26. § 31 rozporządzenia ministerjalnego uzupełnia się następującemi częściami 5—7;

„(5) Jeżeli majątek, podlegający opodatkowaniu w myśl ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299 i przepisów ustawowych, wymienionych w art. 1 powołanej ustawy, znajduje się częściowo w b. dzielnicy austrjackiej, a częściowo w innych dzielnicach, to należy w wykazie spadku (w dziale 1 § 32) wymienić szczegółowo tylko te przedmioty, które znajdują się w b. dzielnicy autsrjackiej; co do innych dzielnic należy uczynić ogólnikową wzmiankę przez wypełnienie działu 2 wykazu spadku (§ 32).

(6) Majątek, znajdujący się zagranicą, o ile podlega opodatkowaniu w myśl art. 14 ustawy, podać należy szczegółowo w wykazie spadku (w dziale 1): a) jeżeli przedmioty majątkowe, podlegające opodatkowaniu znajdują się tylko w b. dzielnicy austrjackiej oraz zagranicą, a nie znajdują się na obszarze b. zaboru rosyjskiego lub pruskiego, b) jeżeli majątek, podlegający opodatkowaniu, znajduje się zagranicą, a spadkodawca zamieszkiwał w b. dzielnicy austrjackiej. W innych razach postanowi władza skarbowa w każdym szczegółowym wypadku, w której dzielnicy ma być zeznany majątek zagraniczny. O spowodowanie takiej decyzji może podatnik zwrócić się do którejkolwiek z władz skarbowych polskich, do których zakresu działania należą sprawy opodatkowania spadków. O ile tą decyzją poruczono wymierzenie podatku spadkowego od majątku zagranicznego władzy skarbowej, mającej siedzibę w b. dzielnicy austrjackiej, należy ten majątek wymienić w wykazie spadku szczegółowo, w przeciwnym razie zaś wskazać w kolumnie 5 wykazu spadku władzę skarbową w innej dzielnicy, której przedłożono zeznanie majątku zagranicznego.

(7) Jeżeli podatnik stosownie do przepisów, zawartych w częściach 5 i 6 niniejszego paragrafu, przedkłada zeznanie majątku spadkowego władzy skarbowej w innej dzielnicy, to ma odpis tego zeznania przedłożyć sądowi, przeprowadzającemu pertraktację spadkową. Odpis ma być uwierzytelniony przez władzę skarbową w innej dzielnicy, której przedłożono zeznanie. W tym samym celu należy do wykazu spadku, w którym wypełniony jest dział 2, załączyć odpis tego wykazu, (dwa odpisy, jeżeli reszta majątku znajduje się w dwu innych dzielnicach); sąd zwraca ten odpis, zaopatrzywszy go w zaświadczenie zgodności z oryginałem, poczem podatnik ma go przedłożyć właściwej władzy i innej dzielnicy".

Art. 27. § 32 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Forma i treść wykazu spadku.

1) Wykaz spadku należy sporządzić według załączonego wzoru. Przytem należy zastosować się do następujących przepisów:

2) Wykaz spadku mają podpisać spadkobiercy. Jeżeli ustanowili pełnomocników, to wykaz spadku ma być podpisany również przez nich. Jeżeli z powodu istotnych przeszkód nie wszystkie te osoby mogły podpisać, to sąd lub władza skarbowa mogą po ustaniu przeszkody zażądać dodatkowego podpisania.

3) Wykaz spadku składa się z pięciu działów.

Dział 1. Majątek, znajdujący się na obszarze b. zaboru austrjackiego i za granicą.

W dziale 1 mają być wymienione szczegółowo wszystkie przedmioty, podlegające należytości spadkowej, o ile znajdują się w b. dzielnicy austrjackiej. Co do zagranicznych należy postąpić według wskazówki, podanej w § 31.

W kolumnie 2 należy wymienić w szczególności rzeczy nieruchome z przynależnościami, papiery wartościowe (rodzaj, ilość i wartość nominalną), poszczególne wierzytelności i innego rodzaju majątek ruchomy.

Co do wierzytelności wymienić należy w kolumnie 2: imiona i nazwiska lub firmy oraz adresy dłużników; przy hipotecznych należy podać nadto: przedmiot, obciążony prawem zastawu (nieruchomość lub wierzytelność), oraz liczbę wykazu hipotecznego.

Co do wierzytelności oprocentowanych podać należy w kolumnie 2 stopę procentową, oraz czasokres, za który odsetki w dniu śmierci spadkodawcy były już wymagalne, lecz jeszcze nie zostały uiszczone; co do papierów wartościowych: kupony już płatne, a niezrealizowane tudzież odsetki za czas od płatności ostatniego kuponu do dnia śmierci spadkodawcy.

O ile przedkładający wykaz spadku jest zdania, że pewne wierzytelności, jako nieściągalne lub niepewne winny być zwolnione od należytości spadkowej w całości lub w części, to ma mimo to wymienić je w kolumnie 2 i zarazem podać w kolumnie 5, że i z jakiego powodu zachodzi nieściągalność lub wątpliwość.. Do takich wierzytelności należą również pretensje z tytułu strat wojennych, poniesionych przed śmiercią spadkodawcy, zgłoszone stosownie do ustawy z dn. 10 maja 1919 r., Dz. Pr. Nr. 41, poz. 298.

Dział 3. Długi i ciężary.

Przy wypełnianiu kol. 14 i 15 należy zastosować odpowiednio wskazówki, podane wyżej co do wierzytelności spadkowych.

O ile ciężar wynika z prawa do pożytków lub z prawa do świadczeń powtarzających się, to należy podać do jakiego czasu ma trwać obciążenie oraz w jaki sposób obliczono jego wartość.

Jeżeli majątek, podlegający opodatkowaniu w myśl ustawy z dn. 29 maja 1920 r. Dz. U. Nr. 49, poz. 299, względnie w myśl przepisów ustawowych, wymienionych w art. 1 powołanej ustawy, znajduje się nie tylko w b. dzielnicy ustrjackiej i ma być przedłożone zeznanie majątku także władzy skarbowej, mającej siedzibę w innej dzielnicy (§ 31, część 5 i 6), to należy w dziale 3 podać te tylko długi i ciężary, które pozostają w związku z przedmiotami wymienionemi w dziale 1.

Niewątpliwie więc należą do działu 3 długi hipoteczne, które obciążają nieruchomości, wymienione w dziale 1, lub które wynikły z prowadzenia przedsiębiorstw zarobkowych, znajdujących się w b. dzielnicy austrjackiej.

O ileby było wątpliwe, z którą dzielnicą pewien dług lub ciężar w związku pozostaje, należy go po-

dać w któremkolwiek z zeznań, które w danej sprawie mają być przedłożone władzom dzielnicowym.

Dział 4. Udziały w spadku.

W kolumnie 22 należy wymienić wszystkie osoby, które jako spadkobiercy lub legatarjusze lub wogóle jako nabywcy w rozumieniu cesarskiego rozporządzenia mają udział w majątku, podlegającym należytości spadkowej (w szczególności też z tytułu wspólności majątkowej małżeńskiej na wypadek śmierci; § 18 cesarskiego rozporządzenia).

W kolumnie 25 podać należy darowizny, zdziałane przez spadkodawcę za życia na rzecz osób, wymienionych w kolumnie 22, bez względu na to, czy zdziałane były na obszarze b. zaboru autsrjackiego, czy w innej dzielnicy zagranicą.

Dział 5. Inne dane.

W dziale 5 należy podać wszelkie okoliczności faktyczne, mające znaczenie dla wymiaru należytości spadkowej, nieobjęte działami poprzedniemi.

W szczególności należy w tym dziale wyjaśnić dokładnie stosunki prawne, wynikłe z aktów prawnych, dotyczących majątku spadkowego, zdziałanych po śmierci spadkodawcy (aktów zrzeczenia się spadku, ugód spadkowych, aktów działu i t. p.).".

Art. 28. W części 2 § 34 rozporządzenia ministerjalnego należy słowa „10.000 K." zastąpić wyrazami: „100.000 marek polskich".

Art. 29. § 35 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

Zbędność wykazu spadku.

Jeżeli co do żadnej z osób, mających udział w spadku (§ 1, część 1, 2 i 3, cesarskiego rozporządzenia), czysta wartość otrzymanego majątku nie przewyższa 5.000 marek lub jeżeli spadek składa się wyłącznie z ruchomości domowych (część druga art. 2 ustawy), przechodzących wyłącznie na małżonka lub krewnych w linji prostej, a co do żadnego z nabywców wartość ruchomości domowych nie przekracza 10,000 marek, to osoby, wymienione w § 31 obowiązane są przedłożyć wykaz spadku tylko na żądanie władzy skarbowej.

Art. 30. Część 1§ 36 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Poza wypadkami, przewidzianemi w § 26 cesarskiego rozporządzenia, może przyznanie spadku nastąpić dopiero po uiszczeniu lub dostatecznem zabezpieczeniu należytości spadkowej".

Art. 31. W części 1 § 40 rozporządzenia ministerjalnego należy skreślić wyrazy: „należytości immobiljarnych z powodu przeniesienia majątku na wypadek śmierci i innych danin, należących się od spadku".

Art. 32. § 41 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„*Przedłożenie wykazu spadku bezpośrednio władzy skarbowej.*

(1) Poza wypadkiem przewidzianym w części 2 § 40, należy wykaz spadku przedłożyć bezpośrednio władzy skarbowej, gdy majątek, podlegający należytości spadkowej w myśl cesarskiego rozporządzenia oraz art. 2—24 i 43—46 ustawy, składa się wyłącznie z takich przedmiotów, co do których pertraktacja spadkowa w myśl przepisów obowiązujących w b. dzielnicy austrjackiej nie ma być przeprowadzona.

(2) Jeżeli w przypadku, przewidzianym w części 1 § 31 rozporządzenia ministerjalnego, nie przedłożono sądowi wykazu spadku w ciągu sześciu miesięcy od śmierci spadkodawcy, może władza skarbowa zażądać od osób, wymienionych w powołanym § 31, przedłożenia wykazu spadku wprost sobie.

(3) Do wykazu spadku, przedłożonego bezpośrednio władzy skarbowej, stosują się zresztą odpowiednio postanowienia §§ 32 i 33".

Art. 33. § 42 rozporządzenia ministerjalnego uzupełnia się następującym ustępem drugim:

„(2) Dłużnicy spadkodawcy, oraz ci, w których posiadaniu znajdują się przedmioty spadkowe, obowiązani są na żądanie władzy skarbowej podać szczegółowo i zgodnie z prawdą wszelkie znane im okoliczności, których znajomość potrzebna jest celem wymiaru należytości spadkowej.

Osoby te są obowiązane na żądanie władzy skarbowej przedłożyć będące w ich posiadaniu dokumenty i księgi handlowe, o ile przejrzenie dokumentów lub ksiąg jest potrzebne do sprawdzenia danych, na których wymiar ma być oparty".

Dotychczasowy tekst § 42 oznaczony zostaje znakiem: „(1)".

Art. 34. § 46 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„*Wymiar należytości skarbowej.*

(1) Należytość spadkową wymierza władza skarbowa. O wymiarze zawiadamia zapomocą wezwania płatniczego.

(2) Należytość oblicza się co do każdego z nabywców osobno, według czystej wartości części majątku, jemu przypadłej".

Art. 35. W części 1 § 52 rozporządzenia ministerjalnego należy skreślić wyrazy. „o ile należytość od darowizny nie ma być uiszczona markami stemplowemi stosownie do § 51 tego rozporządzenia".

Część 3 tegoż § 52 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli darowizny nie zgłoszono celem wymiaru należytości lub zgłoszono ją po upływie przepisanego terminu, będzie zastosowany § 80 ustawy, z dn. 9 lutego 1850 r., Dz. p. p. Nr. 50".

Art. 36. W § 53 rozporządzenia ministerjalnego należy wyrazy: „§§ 51 i 52" zastąpić wyrazami: „§ 52".

Art. 37. § 57 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„*Oznaczenie wartości pieniędzy zagranicznych i papierów wartościowych.*

(1) Wartość pieniędzy zagranicznych, o ile są przedmiotem przeniesienia, podlegającego należytości spadkowej lub należytości od darowizn, oznacza się w sposób wskazany w art. 2 rozporządzenia z dn. 28 czerwca 1920 r., Dz. U. Nr. 66, poz. 443.

(2) Co do papierów wartościowych zarządza się na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dn. 10-go października 1914 r., Dz. p. p. Nr. 274, co następuje:

(3) Wartość papierów wartościowych ustala się na podstawie zaświadczenia jednej z giełd polskich, wskazującego, jaka była przeciętna cena sprzedażna danego papieru wartościowego w dniu śmierci spadkodawcy lub w dniu zdziałania darowizny. O ileby w tym dniu dany papier wartościawy nie był przed-

miotem obrotu, ustala się jego wartość na podstawie zaświadczenia jednej z giełd polskich, wskazującego, ile wynosiła przeciętna cena sprzedażna po raz ostatni przed owym dniem — jeżeli te ostatnie obroty zdarzyły się niewcześniej jak trzy miesiące przed śmiercią spadkodawcy lub zdziałaniem darowizny.

(4) O ile zaś chodzi o papiery wartościowe, któ=re w powyższym okresie trzechmiesięcznym nie były przedmiotem obrotów w Polsce, przyjmuje się jako wartość kwotę wyrażającą wartość nominalną, przy=czem, jeżeli oznaczona jest w pieniądzach zagranicz=nych, następuje zamiana na marki polskie w sposób wskazany w części 3 niniejszego paragrafu. Atoli władza skarbowa może, a na wniosek strony jest obo=wiązana ustalić wartość w sposób podany w §§ 52—54 ustawy z dn. 9 lutego 1850 r., Dz. p. p. Nr. 50".

Art. 38. § 64 rozporządzenia ministerjalnego otrzymuje brzmienie następujące:

„Grzywny porządkowe.

(1) W razie naruszenia przepisów ustawowych, lub wykonawczych, o należytościach od przeniesień, majątku pod tytułem darmym, jak również w razie niezastosowania się do zarządzeń władz, wydanych na podstawie tych przepisów, może władza skarbo=wa — o ile nie zachodzą znamiona przestępstwa w rozumieniu kodeksu karnego, ani też nie ma zasto=sowania część 1 § 43 cesarskiego rozporządzenia — wymierzyć grzywnę porządkową do wysokości 50.000 marek polskich. Grzywna porządkowa może być w tej samej sprawie nałożona dwa lub więcej razy, za każde naruszenie przepisów oddzielnie; w szcze=gólności w razie biernego zachowania się strony wo=bez zarządzenia władzy, można wymierzyć grzywnę po każdem bezskutecznem wezwaniu.

(2) Grzywnę porządkową należy uiścić w ciągu 30 dni po doręczeniu orzeczenia, którem grzywnę na=łożono.

(3) Przymusowe ściągnięcie grzywny nastąpić może dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia".

13. Postanowienia przejściowe.

Art. 39. Ustawa z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299, w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn ogłoszona zo=stała w dniu 22 czerwca 1920 r. Piętnastym dniem po ogłoszeniu, przewidzianym w art. 51 ustawy, jest za=tem 7 lipca 1920 r.

Art. 40. Postanowienia ustawy oraz niniejszego rozporządzenia, dotyczące należytości spadkowej, nie będą stosowane:

a) jeżeli nie później jak w dniu 31 grudnia 1915 r. zaszła śmierć spadkodawcy (§ 1, część 5, cesar=skiego rozporządzenia), uzasadniająca wymiar należytości spadkowej od nabycia wymienione=go w § 1 (części 1, 2 lub 3) ces. rozp. (w szcze=gólności też — w razie substytucji powierni=czej — od nabycia majątku przez dziedzica ustanowionego) albo od „pierwszego nabycia" w wypadkach, o których mowa w §§ 9 i 12 ces. rozp. albo od przejścia „nagiej własności", prze=widzianego w § 21 ces. rozp.;

b) jeżeli w wypadkach, wymienionych wyżej w ustępie a), śmierć spadkodawcy zaszła w cza=sie od dnia 1 stycznia 1916 r. do dnia 21 czerwca 1920 r. i w okresie tym bądź wymierzono nale=żytość spadkową, bądź wydane zostało orzecze=nie władzy skarbowej pierwszej instancji, stwierdzające uwolnienie od należytości;

c) jeżeli nabycie przez dziedzica podstawionego (substytuta, § 8 ces. rozp.) albo drugie lub na=stępne nabycie, przewidziane w §§ 9 i 12 ces. rozp. lub „wzbogacenie się", określone w § 21 ces. rozp., zaszły w czasie do dnia 31 grudnia 1915 r. włącznie;

d) jeżeli zdarzenie prawne, wymienione w ustępie c), zaszło w czasie od dnia 1 stycznia 1916 r. do dnia 6 lipca 1920 r. włącznie, a spadkodawca zmarł w czasie przed 1 stycznia 1916 r.;

e) jeżeli spadkodawca, którego śmierć poprzedziła zdarzenie, określone w ustępie d), zmarł w cza=sie od dn. 1 stycznia 1916 r. do dn. 21 czerwca 1920 r. i w tymże czasie zapadła decyzja władzy skarbowej co do należności spadkowej, uzasad=nionej owem zdarzeniem;

f) jeżeli zmiana w osobie posiadacza fideikomisu (§ 1, część 1, ustęp 4 ces. rozp.) nastąpiła za życia poprzedniego posiadacza w czasie do dnia 6 lipca 1920 r. włącznie.

Nowe normy o należytościach spadkowych będą więc stosowane:

1) jeżeli śmierć spadkodawcy, określona w ustę=pie a), zaszła w czasie od dn. 1 stycznia 1916 r. do dn. 21 czerwca 1920 r. i w okresie tym nie zapadła decyzja, wymieniona w ustępie b);

2) jeżeli zdarzenie prawne, wymienione w ustę=pie c) i zarazem śmierć spadkodawcy zaszły w czasie od dn. 1 stycznia 1916 r. do dn. 21 czerwca 1920 r., a w okresie tym nie zapadła decyzja władzy skarbo=wej co do należności należytości spadkowej, uzasad=nionej owem zdarzeniem;

3) jeżeli zdarzenie prawne, wymienione w ustę=pie c), zaszło w czasie od dnia 22 czerwca 1920 r. do dnia 6 lipca 1920 r. włącznie, a śmierć spadkoda=wcy nastąpiła w okresie od dn. 1 stycznia 1916 r. do dn. 6 lipca 1920 r.;

4) bezwarunkowo: jeżeli śmierć spadkodawcy, określona w ustępie a), zaszła w czasie od d. 22 czerw=ca 1920 r. albo jeżeli zdarzenie, wymienione w ustę=pie c) lub zmiana w osobie posiadacza fideikomisu za życia porzednika nastąpiła w czasie od dnia 7 lipca 1920 r.

Art. 41. Postanowienia ustawy i niejszego roz=porządzenia, dotyczące należytości od darowizn, bę=dą stosowane tylko wówczas, jeżeli zdarzenie prawne które uzasadnia wymiar należytości w myśl §§ 33 i 34 ces. rozp., jak również w myśl § 38 ces. rozp. (w związku z §§ 12 i 21, powołanemi w § 38), zaszły w czasie od dn. 7 lipca 1920 r.

Art. 42. Art. 21—23 ustawy oraz art. 16 niniej=szego rozporządzenia, stosowane będą tylko w ta=kim razie, jeżeli czyny karygodne, przewidziane w art. 21 i 22 ustawy, popełnione w czasie od dn. 7 lipca 1920 r.

Art. 43. Art. 46 ustawy oraz art. 18 niniejszego rozporządzenia stosowane będą, ilekroć tytuł prawny, na podstawie którego nastąpił wpis w księdze pu=

blicznej, podlega (stosownie do art. 51 ustawy oraz art. 39—41 niniejszego rozporządzenia) przepisom ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299); nie ma znaczenia, czy wpisu dokonano po wejściu w życie powołanej ustawy, czy przedtem.

Art. 44. O ile w myśl art. 13 i 14 ustawy wymiar należytości spadkowej zależy od rodzaju obywatelstwa spadkodawcy lub nabywcy, należy w wypadkach, w których spadkodawca zmarł przed dniem 31 stycznia 1920 r., stosować powołane artykuły w ten sposób, jak gdyby ustawa z dn. 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. Nr. 7, poz. 44 oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych 7 czerwca 1920 r., Dz. U. Nr. 52, poz. 320) obowiązywała już w dniu śmierci spadkodawcy.

Warszawa, dnia 17 września 1920 r.

w z. (—) *Rybarski.*

WZÓR
do art. 27 (§ 32).

Sąd przeprowadzający postępowanie spadkowe: ....

WYKAZ SPADKU

po .... zmarłym / zmarłej dnia ....
19.......r. w ....

DZIAŁ 1.
Majątek, znajdujący się na obszarze b. zaboru austrjackiego i zagranicą.

1	2	3		4	5	6
Pozycja	Przedmioty majątkowe, podlegające należytości spadkowej	Wartość w dniu śmierci spadkodawcy		Podstawy obliczenia wartości	Uwagi przedkładającego wykaz spadku (np. co do uznania wierzytelności za nieściągalne lub niepewne)	Uwagi sądu
		Marek	fen.			

DZIAŁ 2.
Majątek, znajdujący się w Polsce poza obszarem b. zaboru austrjackiego.

7	8	9	10	11	12
Dzielnica	Miejscowości	Powiaty	Władza skarbowa powołana do opodatkowania spadku	Uwagi przedkładającego wykaz spadku	Uwagi sądu
	w których majątek się znajduje				
B. rosyjska					
B. pruska					

DZIAŁ 3.
Długi i ciężary.

13	14	15	16		17	18	19	20
Pozycja	Wierzyciel	Tytuł prawny długu lub ciężaru	Suma		Czy dotyczy całego spadku lub tylko jednego udziału, a mianowicie którego?	Dowody	Uwagi przedkładającego wykaz spadku	Uwagi sądu
			Mk.	f.				

DZIAŁ 4.

Udziały w spadku.

21	22	23	24	25	26	27
Pozycja	Wymienienie nabywców i ich adresów	Czy i w jakim stosunku rodzinnym każda z osób wymienionych w kolumnie 22 pozostawała do spadkodawcy?	Z jakiego tytułu ma udział w spadku i z czego udział ten się składa?	W tej kolumnie należy co do każdej osoby, wymienionej w kol. 22, podać czy za życia spadkodawcy otrzymała od niego darowizny (§§ 30 i 31 cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. Dz. u. p. Nr. 278), a w danym razie wymienić co do każdej darowizny miejscowość i datę zdziałania jej oraz wartość darowanych przedmiotów w dniu zdziałania darowizny	Uwagi przedkładającego wykaz spadku	Uwagi sądu

DZIAŁ 5.

Inne dane.

Oświadczam, / Oświadczamy, że wszystkie dane, wymagane według formularza wykazu spadku oraz w myśl §§ 31 i 32 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 29 grudnia 1915 r., Dz. p. p. Nr. 397 (w brzmieniu. ustalonem rozporządzeniem z dnia 17 września 1920 r., Dz. U. Nr. 95 poz. 628) zeznałem / zeznałam / zeznaliśmy według najlepszej wiedzy zgodnie z prawdą i nie zataiłem / zataiłam / zatailiśmy świadomie żadnego przedmiotu. który w myśl obowiązujących przepisów prawnych należy do majątku podlegającego należytości spadkowej.

Powyższe oświadczenie gotów jestem / gotowa jestem / gotowiśmy stwierdzić przysięgą.

.... dnia .... 19........ r.

606.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 1920 r. w sprawie współdziałania Sądów przy wymiarze należytości w b. dzielnicy austrjackiej *).

W porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządzam:

§ 1.

Formularz 6 postępowania w sprawach niespornych otrzymuje brzmienie podane w załączonym wzorze 1.

§ 2.

Formularz ten służy przedewszystkiem do zawiadamiania Urzędu Podatkowego (Urzędu Wymiaru Należytości) o wypadkach śmierci (§ 82 patentu o postęp. w spr. niesp.). W razie użycia formularza w powyższym celu należy przekreślić ustępy 2—6.

§ 3.

Jeżeli już w chwili sporządzenia aktu zejścia jest wiadomo, że zachodzą okoliczności wymienione w formularzu w ustępie 2 lub w 4, to zawiadomienie o wypadku śmierci nie jest potrzebne.

§ 4.

Jeżeli Sąd zawiadomiwszy o wypadku śmierci (§ 2), stwierdził następnie zupełny brak majątku, to ma zawiadomić o tem Urząd Podatkowy (Urząd Wymiaru Należytości) zapomocą formularza 6, przekreśliwszy w nim ustępy 1 oraz 3—6.

Sąd ma zawiadomić Urząd Podatkowy (Urząd Wymiaru Należytości) zapomocą formularza 6 również o bezdziedziczności spadku (wtedy należy przekreślić ustępy 1, 2 oraz 4—6) jak również o stwierdzeniu stanu rzeczy, przewidzianego w art. 29 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 17 września 1920 r., Dz. U. Nr. 95 poz. 628 (przekreśliwszy ustępy w danym wypadku niestosowne, a zatrzymując ustęp 5, względnie 6).

§ 5.

Do doręczenia akt należytościowych (§ 344 L. 5 i § 358, część trzecia instrukcji sądowej) Urzędowi Podatkowemu (Urzędowi Wymiaru Należytości) służą dwie księgi doręczeń: „księga doręczenia zawiadomień w sprawach spadkowych” oraz „księga doręczeń dla akt należytościowych”. Ostatnia przeznaczona jest do doręczania wszelkich akt należytościowych z wyjątkiem zawiadomień, wymienionych w §§ 2 i 4; należy więc zapomocą niej doręczać w szczególności wykazy spadku lub akta spadkowe (§§ 37 i 40 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 29 grudnia 1915, Dz. p. p. Nr. 390), jak również odpisy orzeczeń sądowych instancji pierwszej i wyższych, przewidziane w części pierwszej § 6 ces. rozp. z dnia 15 września 1915 r., Dz. p.p. Nr 279.

*) Ogłoszone w Nr. 10 Dz. Urzęd. Min. Sprawiedliwości.

§ 6.

Obie księgi doręczeń należy prowadzić na formularzach według załączonego wzoru 2. O formularze te ma się postarać Sąd.

Pierwsze trzy kolumny księgi wypełnia Sąd, inne — Urząd Podatkowy (Urząd Wymiaru Należytości) przy odbiorze aktu.

§ 7.

Każdą księgę doręczeń należy w ciągu 15 dni po upływie każdego półrocza przesłać Dyrekcji Okręgu Skarbowego względnie Urzędowi Wymiaru Należytości.

Po zwróceniu księgi przez władzę skarbową należy ją przechowywać w registraturze, a po upływie pięciu lat zeszkartować (rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 września 1915 r., Dz. Rozp. Nr. 30).

§ 8.

Sądy, które wydają w drugiej lub trzeciej instancji orzeczenia, podlegające należytości procentowej w myśl poz. 6E lub poz. 30 lit. h (w związku z pozycją 30 lit. d) taryfy, załączonej do ces. rozp. z dnia 15 września 1915, Dz. p.p. Nr. 279), mają przy powielaniu orzeczenia sporządzić również egzemplarz przeznaczony dla wymiaru należytości (§ 6 powołanego ces. rozp.) i przesłać go Sądowi pierwszej instancji.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tym dniem przestaje obowiązywać rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1916 r. Dz. rozp. Nr. 2. Ustęp 6 tego rozporządzenia stosuje się jednak do pertraktacji spadkowych po osobach, zmarłych przed 1 stycznia 1916 r.

Dotychczasowych formularzy dla księgi doręczeń można używać nadal do czasu zużycia obecnych zapasów.

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Nowodworski.*

WZÓR 1.
(do § 1).

Liczba czynności A.........

Pozycja wykazu zawiadomień w sprawach spadkowych.

Do Urzędu $\frac{\text{Wymiaru Należytości}}{\text{Podatkowego}}$ **w** ....

W sprawie spadkowej po ....

$\frac{\text{zmarłym}}{\text{zmarłej}}$ dnia .... w ....

1. postępowanie spadkowe wdrożono;
2. postępowania spadkowego zaniechano z powodu braku majątku;
3. stwierdzono, że spadek jest bezdziedziczny;
4. stwierdzono, że cały spadek otrzymuje Skarb Rzeczypospolitej lub polskie zakłady państwowe, będące odrębnemi osobami prawnemi (art. 12 ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299);
5. stwierdzono, że co do żadnej z osób, mających udział w spadku (§ 1, części 1, 2 i 3 ces. rozp. z dnia 15 września 1915 r., Dz. p.p. Nr. 278) czysta wartość majątku otrzymanego bądź w myśl prawa spadkowego, bądź na podstawie tytułów, określonych w art. 25 rozp. min. z dnia 17 września 1920 r., Dz. U. Nr. 95, poz. 628 (o ile tytuły takie są Sądowi znane) nie przewyższa 5.000 marek;
6. stwierdzono, że spadek składa się wyłącznie z ruchomości domowych (część druga art. 2 ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299), przechodzących wyłącznie na małżonka lub krewnych w linji prostej, a co do żadnego z nabywców wartość ruchomości domowych nie przekracza 10.000 marek.

. . . . . . dnia . . . 19 r.

Sąd $\frac{\text{okręgowy}}{\text{powiatowy}}$ ....

(Podpis)

M. P.

WZÓR 2.
(do § 6)

Sąd.............. w.......... $\frac{\text{Urząd Wymiaru Należytości}}{\text{Urząd Podatkowy}}$ w ....

Księga doręczenia

akt należytościowych—zawiadomień w sprawach spadkowych

za $\frac{\text{pierwsze}}{\text{drugie}}$ półrocze 19......r.

Liczba bieżąca	Sądowa liczba czynności	Imię i nazwisko strony. Przedmiot	Zapisano w Urzędzie Wymiaru należytości (Urzędzie Podatkowym pod pozycją		Data doręczenia i podpis odbiorcy
			do rejestru należytościowego G. R.	do wykazu zawiadomień w sprawach spadkowych	

607.

INSTRUKCJA

w przedmiocie wymiaru i zarachowania należytości pod tytułem darmym w b. dzielnicy austrjackiej.

W porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa zarządzam:

Uwagi wstępne.

§ 1.

Przy wymiarze i zarachowaniu należytości spadkowych i od darowizn, o ile do należytości tych stosuje się ustawa z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49. poz. 299, (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 27, poz. 401)*) należy prócz postanowień rozporządzenia z dn. 17 września 1920 r. Dz. U. Nr. 95, poz. 628 (Dz. Urz. Min. Sk., Nr. 42, poz. 605) **) oraz Instrukcji należytościowej

*) W dalszym ciągu w instrukcji niniejszej określona wyrazem „ustawa“.

**) Rozporządzenie to określone jest w instrukcji niniejszej skróceniem: „rozp. min. pol“.

z 1904 r. (względnie przepisów późniejszych, któremi Instrukcję z 1904 r. zmieniono lub uzupełniono) przestrzegać postanowień następujących:

Zawiadomienia sądowe w sprawach spadkowych.

§ 2.

Wykaz, przewidziany w §§ 11 i 12 Instrukcji należytościowej z 1904 r., otrzymuje nazwę: „Wykaz zawiadomień w sprawach spadkowych" i ma być prowadzony według załączonego wzoru 1.

Do wykazu tego zapisuje się wszelkie zawiadomienia, nadsyłane przez Sądy w myśl §§ 2 i 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 1920 r. Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości, Nr. 10 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 42, poz. 606).

Zawiadomienie o wypadku śmierci (§ 2 powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości) zapisuje się przez wypełnienie kolumn 1 - 6. Jeżeliby następnie w tej samej sprawie weszło zawiadomienie, przewidziane w § 4 powołanego rozporządzenia Min. Sprawiedl., to należy to drugie zawiadomienie zapisać do wykazu pod osobną pozycją, wypełniając kol. 1 — 6, a zarazem przy pozycji pierwotnej i przy pozycji nowej wypełnić kolumnę 8.

Stwierdzenie danych co do darowizn, poprzedzających spadkobranie lub darowiznę ostatnią.

§ 3.

Jeżeli urząd, który przygotowuje wymiar należytości spadkowej lub należytości od darowizny, dowiedział się — bądź kolumny 25 wykazu spadku (art. 27 rozp. min. pol.) bądź z treści aktu notarjalnego lub aktu, zawartego przed Sądem lub z klauzuli legalizacyjnej (art. 6 i 7 rozp. min. pol. i § 18 niniejszej instrukcji) — o darowiznach, które poprzedziły spadkobranie lub darowiznę ostatnią (art. 7 ustawy), to ma stwierdzić w drodze korespondencji z właściwemi władzami skarbowemi, w jakiej wysokości ustalono czystą wartość celem wymiaru należytości („podatku", „opłaty") od poszczególnych aktów darowizny lub — o ile one nie podlegały opodatkowaniu — w jakiej wysokości podano czystą wartość w poszczególnych aktach.

O ile darowizny zdziałano po wejściu w życie ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299 (nie wcześniej, jak w dniu 7 lipca 1920 r.), należy nadto stwierdzić wysokość wymierzonej należytości („podatku", „opłaty").

Przepisy powyższe stosują się w całej pełni, gdy majątek, podlegający należytości spadkowej lub należytości od darowizny, znajduje się bądź tylko w b. dzielnicy austrjackiej bądź w tej dzielnicy i za granicą, bądź tylko za granicą. W innych wypadkach urząd, który przygotowuje wymiar należytości, stwierdza dane o darowiznach poprzednich tylko o tyle, o ile były zdziałane na obszarach, co do których urząd ten ma przeprowadzić postępowanie przygotowawcze (art. 9 i 11 rozp. min. pol.).

Wezwanie płatnicze.

§ 4.

Wezwanie płatnicze, dotyczące należytości spadkowej, należy sporządzić według załączonego wzoru 2.

§ 5.

Na stronie pierwszej wezwania płatniczego, po słowach „w kwocie", należy umieścić sumę obliczoną w części III, w kolumnie 9 (po słowie „Razem").

§ 6.

W części II („Wyjaśnienia szczegółowe") należy podać w szczególności:

1) **różnice** między stanem faktycznym, podanym przez stronę (w wykazie spadku lub w innych oświadczeniach) a stanem, ustalonym przez władzę skarbową oraz wyjaśnienie, na jakiej podstawie władza skarbowa doszła do wyniku innego, niż strona; (o ile natomiast różnic niema, to stan faktyczny ma być uwidoczniony tylko w ramach części I i III);

2) w przypadkach, przewidzianych w art. 22 rozp. min. pol.: wymienienie osób, które otrzymały od spadkodawcy darowizny; określenie tych darowizn; wymienienie czystych wartości przedmiotów darowanych; ustalenie łącznej sumy, wynikającej z doliczenia tych wartości do czystej wartości majątku, otrzymanego ze spadku; ustalenie stopy zasadniczej; wreszcie stwierdzenie, które darowizny, jako zdziałane po wejściu w życie ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299, wlicza się do podstawy wymiaru;

3) wyjaśnienie różnic, zachodzących co do poszczególnych osób, wymienionych w kolumnie 2 części III, między kwotą podatku, obliczoną w kolumnie 7, a kwotą, którą dana osoba winna uiścić według kolumny 9, w szczególności: potrącenia z tytułu należytości („opłat", „podatków"), uiszczonych od darowizn (art. 22 rozp. min. pol., wypadek pierwszy i drugi);

4) uzasadnienie orzeczenia o odroczeniu płatności (ustęp piąty części wstępnej wezwania płatniczego).

§ 7.

Sposób wypełnienia kolumn 3—9 w wypadkach, przewidzianych w art. 22 rozp. min. pol. wyjaśniają następujące przykłady przystosowane do trzech przykładów, podanych w powołanym art. 22:

WYPADEK	KOLUMNA 3	4	5	6	7	8	9
	marek	marek		marek	marek	marek	marek
pierwszy . .	230.000	200.000 / 30.000	6 / 7	12.000 / 2.100	14.100	5600	8.500
drugi	610.000	390 000 / 100.000	7 / 8	27.300 / 8.800	36.100	6100	30.000
ci . . .	900.000	— / 300.000	— / 8	— / 24.000	24.000	—	24.000

Uiszczenie.

§ 8.

W wezwaniu płatniczem, dotyczącem należytości od darowizny, o ile należytość taką wymierzono w myśl ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299, należy zaznaczyć, że odsetki za zwłokę wynoszą 1% miesięcznie (por. ustęp trzeci części wstępnej załączonego wzoru 2).

§ 9.

Władza skarbowa, zezwalając na odroczęnie płatności lub na uiszczenie ratami (atr. 20 ustawy; art. 15

rozp. min. pol.), ma w swej decyzji wyraźnie zaznaczyć, że w razie dotrzymania terminów pobierane będą odsetki w wysokości ½% miesięcznie, a w razie niedotrzymania odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie.

§ 10.

Urząd Podatkowy (oddział rachunkowy Urzędu Wymiaru Należytości), przypisując w księdze likwidacyjnej należytość spadkową lub należytość od darowizny wskutek wezwania płatniczego, zawierającego wzmiankę o odsetkach w wysokości 1% miesięcznie (ustęp trzeci części wstępnej wzoru 2 i § 8) winien w kolumnie 30 („zapiski") umieścić uwagę, łatwo w oczy wpadającą: „Odsetki 1%".

W razie otrzymania decyzji o zezwoleniu na odroczenie płatności lub na uiszczenie ratami (§ 9) należy obok uwagi powyższej wypisać: „(½%)".

Jeżeli pod jedną i tą samą pozycją księgi likwidacyjnej przypisano oprócz należytości spadkowej, wymierzonej w myśl ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299 lub należytości od darowizny, ustalonej według tejże ustawy, inne jeszcze należytości, to co do tych innych należytości odsetki za zwłokę mają być pobierane w wysokości dotychczasowej, t. j. według stopy 5% — owej w stosunku rocznym.

Odsetki za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, jak również odsetki za odroczenie (½% miesięcznie), tudzież ewentualne odsetki za zwłokę w wysokości 5% w stosunku rocznym, należy zarachowywać w księdze likwidacyjnej w kolumnie 16. O ileby równocześnie pobrano dwa lub wszystkie trzy rodzaje odsetek, należy w kolumnie 16 wymienić każdy rodzaj oddzielnie, a następnie poszczególne kwoty odsetek, pobranych równocześnie zsumować.

W rejestrze przychodu (E. R.) zarachowuje się odsetki za odroczenie w kolumnie 19. W razie równoczesnego pobrania dwu lub trzech rodzajów odsetek zarachowuje się w kolumnie 19 tylko sumę łączną.

§ 11.

Jeżeli kwota, którą strona chce zapłacić, nie wystarcza na pokrycie należytości spadkowej wraz z innemi należytościami, które prócz niej przypisane są pod tą samą pozycją księgi likwidacyjnej oraz należności ubocznych, to należy zarachować odpowiednie części tej kwoty w porządku następującym:

1. tytułem odsetek za zwłokę w wysokości 5% w stosunku rocznym,
2. tytułem odsetek za zwłokę w wymiarze 1% miesięcznie,
3. na poczet odsetek „za odroczenie",
4. tytułem należytości egzekucyjnych,
5. na poczet należytości ryczałtowej za postępowanie spadkowe,
6. „innych należytości", (dział III, ustęp C wezwania płatniczego),
7. na poczet należytości spadkowej.

Przepisy międzydzielnicowe.

§ 12.

Gdy na obszarze b. zaboru austrjackiego znajduje się tylko część majątku, podlegającego opodatkowaniu w myśl ustawy z dn. 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299 i przepisów dawniejszych, przez nią utrzymanych, reszta zaś w innej dzielnicy (art. 9 rozp. min. pol.), to urząd, przeprowadzający postępowanie przygotowawcze, skoro tylko bądź od osób, obowiązanych do uiszczenia należytości spadkowej (w szczególności z działu 2 wykazu spadku), bądź w jakikolwiek inny sposób dowie się o powyższym stanie rzeczy, ma zawiadomić właściwą władzę dzielnicową, podając jej wszyskie wiadome mu dane, dotyczące części majątku spadkowego, znajdującej się w odnośnej dzielnicy.

W razie trudności w bezzwłocznem odnalezieniu właściwej władzy dzielnicowej, należy odnieść się — o ile chodzi o b. dzielnicę rosyjską — do Ministerstwa Skarbu, a co do b. dzielnicy pruskiej, do Ministerstwa tej dzielnicy (Departamentu Skarbu) w Poznaniu. Władze te skierują sprawę do właściwego organu i wskażą go urzędowi, w którym sprawa się rozpoczęła.

Akta, dotyczące sprawy opodatkowania spadku, znajdującego się w dwu lub więcej dzielnicach, należy przechowywać w okładce z trwałego papieru, na której (prócz krótkiego oznaczenia sprawy) ma być umieszczony łatwo w oczy wpadający napis: „Sprawa międzydzielnicowa".

§ 13.

Jeżeli w przypadku, przewidzianym w art. 18 ustawy, opodatkowanie spadku ma nastąpić w b. dzielnicy rosyjskiej lub pruskiej, to Dyrekcja Okręgu Skarbowego, względnie Urząd Wymiaru Należytości sporządza na formularzu według załączonego wzoru 2 „decyzję o wymiarze podatku spadkowego" („decyzję specjalną"). Ma ona być ułożona zasadniczo w sposób taki sam, w jakiby ułożono wezwanie płatnicze, gdyby miała być wymierzona tylko należytość spadkowa i tylko od tych przedmiotów majątkowych, które znajdują się w b. dzielnicy austrjackiej.

Darowizny, które poprzedziły spadkobranie, uwzględnia się przy ułożeniu decyzji specjalnej o tyle, o ile stwierdzono dane co do tych darowizn, stosownie do § 3 niniejszej instrukcji.

W formularzu według wzoru 2 należy jednak dokonać następujących zmian:

a) Należy przekreślić znak BA oraz uwagi w obu prostokątach (u góry); ustępy drugi, trzeci, czwarty i szósty części wstępnej; w dziale I: ustęp, dotyczący należytości ryczałtowej za postępowanie spadkowe; w dziale III: ustępy B i C.

b) Napis „Wezwanie płatnicze" należy zastąpić wyrazami: „Decyzja o wymiarze podatku spadkowego".

c) Wyraz „należytość" należy wszędzie zastąpić wyrazem „podatek".

§ 14.

Dyrekcja Okręgu Skarbowego (Urząd Wymiaru Należytości) przesyła właściwej władzy dzielnicowej (§ 12), mającej siedzibę w tej dzielnicy, w której ma nastąpić opodatkowanie, czystopis decyzji specjalnej oraz wszystkie akta — z prośbą o przesłanie w swoim czasie odpisu decyzji o wymiarze podatku od **całego** majątku spadkowego („decyzji ogólnej") jak również o zarządzenie zawiadomienia Dyrekcji Okręgu Skarbowego (Urzędu Wymiaru Należytości), o dacie do-

ręczenia nakazu płatniczego (względnie o datach doręczenia, jeżeliby wystosowano nakazy płatnicze do kilku osób).

Dyrekcja Okręgu Skarbowego (Urząd Wymiaru Należytości) zatrzymuje u siebie referat decyzji specjalnej oraz referat odezwy do właściwej władzy dzielnicowej.

§ 15.

Jeżeli w przypadkach przewidzianych w §§ 14 i 15, mają być prócz podatku spadkowego wymierzone inne należytości (należytość ryczałtowa za postępowanie spadkowe itp.; art. 13 rozp. min. pol.), to wymiar tych innych należytości ma nastąpić z reguły dopiero po otrzymaniu odpisu „decyzji ogólnej" (§ 14), tudzież wiadomości o doręczeniu nakazu płatniczego w sprawie podatku spadkowego tej osobie, która obowiązana jest do uiszczenia owych innych należytości.

Postępowanie takie stanowi duże ułatwienie, gdyż co do stanu faktycznego można powołać się na treść nakazu płatniczego, który dotyczy podatku spadkowego. Dyrekcja Okręgu Skarbowego (Urząd Wymiaru Należytości) może jednak, o ile za tem przemawiają szczególne powody, wymierzyć owe inne należytości przedtem; ten wymiar ma nastąpić pod osobną pozycją G. R. (nie pod tą, która dotyczy opodatkowania spadku).

§ 16.

Przesłanie czystopisu decyzji specjalnej do właściwej władzy dzielnicowej (§ 14) nie jest ostatecznem załatwieniem sprawy i nie uzasadnia wykreślenia jej z ewidencji w rejestrze, według wzoru V oraz w rejestrze należytościowym (G. R.).

Załatwienie ostateczne następuje dopiero po otrzymaniu odpisu decyzji ogólnej (§ 14), a to bądź przez wymierzenie należytości ryczałtowej i ewentualnie innych (po nadejściu zawiadomienia o doręczeniu nakazu płatniczego) bądź — o ileby owe należytości w danym wypadku się nie należały lub jeżeli wyjątkowo wymierzono je wcześniej (§ 15) — przez odpisanie odnośnej pozycji G. R.; w tym ostatnim razie, należy odpowiednią pozycję „spisu odpisania" (dodatek Nr. 60 do instr. nal. 1904, 3) udokumentować referatem decyzji specjalnej oraz odpisem decyzji ogólnej.

Przed załatwieniem ostatecznem należy sprawdzić, czy treść decyzji specjalnej włączono należycie do decyzji ogólnej. W razie dostrzeżenia nieprawidłowości, należy przeprowadzić odpowiednią korespondencję z władzą dzielnicową, która ułożyła decyzję ogólną i dopiero po zupełnem wyjaśnieniu dokonać załatwienia ostatecznego.

§ 17.

Jeżeli w przypadku, przewidzianym w art. 18 ustawy, opodatkowanie spadku ma nastąpić w b. dzielnicy austrjackiej, to Dyrekcja Okręgu Skarbowego (Urząd Wymiaru Należytości) dokonuje wymiaru dopiero po otrzymaniu akt odnośnej władzy dzielnicowej (obu władz dzielnicowych).

Wówczas na podstawie tych akt i decyzyj specjalnych, do nich dołączonych, sporządza wezwanie płatnicze, obejmujące cały majątek spadkowy. W tem wezwaniu płatniczem należy używać jednolicie nazwy „należytość spadkowa" (nie zaś określenia „podatek spadkowy").

Dyrekcja Okręgu Skarbowego (Urząd Wymiaru Należytości) ma władzom dzielnicowym, od których otrzymała decyzje specjalne, przesłać odpis wezwania płatniczego, określając do w odezwie jako „odpis decyzji ogólnej". W razie wystosowania wezwań płatniczych do kilku osób, należy przesłać odpis odnośnego referatu, obejmującego wszystkie wezwania.

§ 18.

Jeżeli akt darowizny zdziałano w b. dzielnicy rosyjskiej, to notarjusz pobiera podatek (art. 39 ustawy), ma jednak — o ile majątek darowany znajduje się w całości lub w części w b. dzielnicy austrjackiej— przesłać uwierzytelniony odpis aktu darowizny Urzędowi Skarbowemu Podatków i Opłat Skarbowych, w którego okręgu ma siedzibę (§ 91 b. rozp. z dn. 22 lipca 1920 r., Dz. U. Nr. 78, poz. 524). Notarjusz ma podać w akcie darowizny: sumę, podlegającą opodatkowaniu i dane, według których została ustalona, stopę taryfową (zasadniczą i pomocniczą) oraz kwotę pobranego podatku (§ 90 b. powołanego rozporządzenia).

Urząd Skarbowy sporządzi odpis wspomnianego odpisu i prześle go temu Urzędowi Podatkowemu (Urzędowi Wymiaru Należytości), w którego okręgu znajduje się część majątku darowanego (§ 26 Instrukcji w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego z dnia 25-go września 1920 r., Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 39, poz. 568).

Urząd Podatkowy (Urząd Wymiaru Należytości) ma podać Urzędowi Skarbowemu odnośną pozycję G. R.

Urząd Podatkowy ma, po zaadstruowaniu, przedłożyć akt Dyrekcji Okręgu Skarbowego. (na Śląsku: Urzędowi Wymiaru Należytości).

Władza wymiarowa (Dyrekcja Okręgu Skarbowego, Urząd Wymiaru Należytości), o ileby stwierdziła, że co do części majątku darowanego, znajdującej się w b. dzielnicy austrjackiej, podatek wymierzono nieprawidłowo, ma odnieść się z odpowiednim wnioskiem do Urzędu Skarbowego, od którego otrzymała odpis aktu darowizny, względnie sama sprostować wymiar, o ileby Minister Skarbu stosownie do drugiego zdania art. 18 ustawy postanowił, że ostateczne ustalenie podatku ma nastąpić w b. dzielnicy austrjackiej (część druga art. 26 powołanej Instrukcji).

Postanowienie przejściowe.

§ 19.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Reskrypt austr. Ministerstwa Skarbu z dnia 27 stycznia 1916 r. L. 5643 (dod. należ. Nr. 5. str. 41) stosuje się tylko do należytości, wymierzonych według przepisów, które obowiązywały przed wejściem w życie ustawy z dnia 29 maja 1920 r., Dz. U. Nr. 49, poz. 299.

Warszawa, dnia 18 października 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Rybarski*

WZÓR 1.
(do § 2).

WYKAZ ZAWIADOMIEŃ W SPRAWACH SPADKOWYCH

za rok .... 19 ......

1	2	3	4	5	6	7	8	9
						SPRAWA ZAŁATWIONA		
Pozycja	Data wejścia	Określenie Sądu	Liczba czynności	Nazwisko i imię spadkodawcy	Data śmierci	ze względu na pozycję rejestru należytościowego (G. R.)	ze względu na pozycję niniejszego wykazu:	UWAGI

WZÓR 2.
(do § 4).

(*Strona pierwsza*).

G. R. .... z r. 19 ......

B. A. .... z r. 19 ......

Urzędu Podatkowego w ....

W każdem podaniu, dotyczącem sprawy niniejszej oraz przy wszelkich zapłatach na poczet należytości, wymierzonych niniejszem wezwaniem płatniczem, należy przytoczyć powyższe oznaczenie.

Zapłata może nastąpić za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności w każdym Urzędzie Pocztowym. Blankiet w tym celu potrzebny załącza się.

Wezwanie płatnicze.

Od spadku po .... zmarł ym/ej ....

dnia .... 19 ...... wymierza się należytość w kwocie .... mk. ...... fen. (słowami .... mk. .... fen.).

Należy ją uiścić w ciągu trzydziestu dni od doręczenia niniejszego wezwania płatniczego bądź za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności bądź gotówką w Urzędzie Podatkowym w ....

W razie niezapłacenia należytości w powyższym termin e pobrane będą odsetki za zwlokę. Wynoszą one co do należytości spadkowej 1% miesięcznie od zaległości za czas od upływu terminu płatności do uiszczenia.

Kwota nieuiszczona w terminie będzie wraz z odsetkami za zwlokę i kosztami ściągnięta w drodze przymusowej.

Co do części powyższej należytości, mianowicie co kwoty .... mk. ...... fen., może być płatność odroczona. Strona ma tę kwotę, o ile jej nie zechce uiścić bezzwłocznie, należycie zabezpieczyć przed upływem terminu zapłaty, wyżej wskazanego; w przeciwnym razie uskuteczni się to w drodze przymusowej.

W ciągu trzydziestu dni po doręczeniu tego wezwania płatniczego można wnieść rekurs do podpisanej Dyrekcji Okręgu Skarbowego / podpisanego Urzędu Wymiaru Należytości stosownie do ustaw z dnia 19 marca 1876 r. Dz. p. p. Nr. 28 i z dnia 20 lutego 1907, Dz. p. p. Nr. 52. Wniesienie rekursu nie wstrzymuje płatności.

Obliczenie należytości na następnych stronicach.

.... dnia .... 1920 r.

Dyrekcja Okręgu Skarbowego.
Urząd Wymiaru Należytości.

Pieczęć urzędowa

Podpis:

(Strona druga).

I. Dane ogólne.

Wartość ogólna majątku spadkowego, którego dotyczy niniejsze wezwanie płatnicze .... mk. ...... fen.

Długi i ciężary . . . . mk. ...... fen.

Wartość czysta . . . . mk. ...... fen.

Wartość podlegająca należytości ryczałtowej za postępowanie spadkowe: . . . . mk. ...... fen.

II. Wyjaśnienie szczegółowe.

(reszta strony drugiej niezadrukowana).

(Strona trzecia).

III. Obliczenie należytości.

A. Należytość spadkowa.

1	2	3		4		5	6		7	8		9	
Pozycja	NAZWISKA I IMIONA OSÓB, MAJĄCYCH UDZIAŁ W SPADKU	Czysta wartość otrzymanego majątku		Stopa podatku (wyżej pomocnicza niżej zasadnicza) od sumy		%	Kwota podatku według obu stóp		Kwota podatku łączna	Potrącenia		Kwota którą należy uiścić	
		mk.	f.	mk.	f.		mk.	f.	mk.	mk.	f.	mk.	f.

Łączna kwota należytości spadkowej.

B. Należytość ryczałtowa za postępowanie spadkowe ....

C. Inne należytości.

RAZEM ....

(Strona czwarta).

IV. Zastosowane postanowienia ustawowe.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 15 września 1915 r. Dz. p. p. Nr. 278 §§ ....

Ustawa z dnia 29 maja 1920 r. Dz. U. Nr. 49, poz. 299, art. ....

Ustawa z dnia 18 czerwca 1901 r., Dz. p. p. Nr. 74, §§ ....

Cesarskie rozporządzenie z dnia 15 września 1915 r., Dz. p. p. Nr. 279, poz. tar. 25.

Urząd Wymiaru Należytości
Urząd Podatkowy w ....

G. R. .... 19...... r.

Do P. ....

....

....

w ....

....

Monopol Tytoniowy.

608.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w sprawie podwyższenia należytości licencyjnych (monopolowych), pobieranych w b. zaborze austrjackim (Małopolsce) od wyrobów tytoniowych, wprowadzonych z zagranicy.

Począwszy od dnia 1 listopada 1920 r. pobierane będą w miejsce dotychczasowych należytości licencyjnych od wyrobów tytoniowych, wprowadzonych z zagranicy do byłego zaboru austrjackiego (Małopolski), należytości monopolowe w następującej wysokości:

Od każdego kilograma netto: papierosów . . . . siedemset (700) marek; cygar i cygaretek . . . trzysta pięćdziesiąt 350 marek i innych wyrobów tytoniowych (tytoniu krajanego) i surowca . . (600) marek.

Sposób poboru tych należytości (z reguły przez Urzędy celne) nie ulega zmianie.

Warszawa, dnia 14 października 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *Weinfeld.*

Przepisy o służbie państwowej.

609.

OKÓLNIK Nr. 3654/Os.

Okólnikiem moim z dnia 8 listopada r. b. za Nr. 3578/Os. zwróciłem się do wszystkich Panów Dyrektorów Departamentów, Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów i Dyrektorów Urzędów Ministerstwa Skarbu z prośbą o przestrzeganie godzin rozpoczęcia urzędowania.

Niestety okólnik ten, jak widzę, nie odniósł skutku i w dalszym ciągu zdarzają się codziennie wypadki, że znaczna część urzędników jest nieobecną nawet w godzinę po oficjalnem rozpoczęciu urzędowania.

Taki stan rzeczy trwać dłużej nie może, sprężystość pracy urzędów państwowych wymaga w pierwszym rzędzie punktualności pracowników i sumiennego traktowania pracy państwowej we wszelkich jej przejawach.

Wobec tego czynię wszystkich Panów Dyrektorów Departamentów, Szefów Sekcji, Naczelników Wydziałów i Dyrektorów Urzędów Ministerstwa Skarbu osobiście przedemną odpowiedzialnymi za przestrzeganie przez nich i podwładny im personel godzin urzędowania.

W tym celu codziennie, począwszy od dnia 22-go listopada r. b. o godz. 8 min. 45 każdy Naczelnik Wydziału obowiązany jest złożyć Dyrektorowi swego Departamentu spis urzędników, którzy do tej pory nie zjawili się w biurze. Dyrektorowie Departamentów winni natychmiast spisy swego Departamentu odesłać do Kancelarji Prezydjalnej, względnie zawiadomić telefonicznie nazwiska urzędników, którzy do tej pory się nie stawili.

Kancelarja Prezydjalna obowiązana jest na mocy tych spisów sporządzić ogólny wykaz i doręczyć mi go punktualnie o godzinie 9-ej rano.

Opóźnienia w ten sposób notowane będą brane pod uwagę przy awansach i remuneracjach, urzędnicy zaś, którzy częściej do biura opóźniać się będą, podlegać będą karom porządkowym i dyscyplinarnym w myśl art. 20 i 42 Tymczasowych Przepisów Służbowych.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

Panom Prezesom Izb Skarbowych i Panu Prezesowi Dyrekcji Skarbu we Lwowie.

Okólnik powyższy do wiadomości i analogicznego ścisłego zastosowania kontroli punktualnego przybywania wszystkich urzędników i pracowników do pracy, tak w Izbie (Dyrekcji), jak i władzach i urzędach skarbowych, podległych Izbie (Dyrekcji).

Nadto należy prowadzić również dokładną ewidencję absencji podczas godzin urzędowych.

O sposobie wykonania powyższego zarządzenia należy donieść Prezydjum Ministerstwa Skarbu.

O nieusprawiedliwionych absencjach w ciągu miesiąca zechce Pan Prezes mnie bezpośrednio przedkładać sprawozdania do dnia 5 każdego następnego miesiąca.

Pierwszego sprawozdania oczekuję dnia 5 stycznia 1921 r.

Warszawa, dnia 18 listopada 1920 r.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Grabski.*

BANK KREDYTU HIPOTECZNEGO W WARSZAWIE

SPÓŁKA AKCYJNA

Stan rachunków w dniu 31 sierpnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.

Kasa	Mk. 2.232.004,50
Rachunki bieżące w Bankach	„ 53.190,30
Pieniądze zagraniczne	„ 1.320.782,75
Papiery publiczne	„ 3.185.893,—
Weksle zdyskontowane	„ 17.357.900,—
Otwarty Kredyt	„ 4.574.297,35
Pożyczki terminowe	„ 39.900,10
„ Hipot. w L. Z. Banku	„ 9.101.800,—
Korespondenci	„ 69.350,—
Dar na potrzeby żołnierza pol.	„ 635.100,—
Rachunki Przechodnie	„ 584.327,60
Wydatki Organizacyjne	„ 196.405,90
Koszty Handlowe	„ 1.104.333,95
Ruchomości	„ 137.105,50
Nieruchomość	„ 4.346.975,50
Razem	Mk. 44.939.366,45

STAN BIERNY.

Kapitał Obrotowy:		
20.000 akcji I emis.	Mk. 10.000.000,—	
20.000 „ II „ w 1/2 wpłacone	„ 5.000.000,—	Mk. 15.000.000,—
Wkłady terminowe		„ 2.011.000,—
„ na rach. czekowe		„ 14.699.879,30
Listy zastawne Banku w obiegu		„ 9.101.800,—
Fundusz na zapłatę kuponów		„ 225.095,—
„ umorzenia termininow.		„ 23.125,55
Kupony do zapłaty		„ 99.615,—
Korespondenci		„ 72.650,—
%% pobrane i prowizje		„ 3.068.111,30
Rachunki Przechodnie		„ 632.351,30
Podatek Skarbowy		„ 5.738,490
Razem		Mk. 44.939.366,45

BILANS BANKU KUPIECKIEGO ŁÓDZKIEGO

za m-ce maj, czerwiec i lipiec 1920 r.

Stan Czynny.	Maj	Czerwiec	Lipiec
	Marki		
Gotowizna w Kasie	34808324.58	24472654.18	23641741.37
Rachunek przekazowy w Banku Państwa	22231.13	22231.13	22231.13
Skup weksli w walucie krajowej	10403469.23	11887186.45	9504916.64
Skup weksli w walucie zagranicznej	8927.73	650010.83	646779.73
Papiery publiczne własne	7185479.91	6400468.58	6185770.66
Papiery publiczne kapitału zapasowego	780142.67	780142.67	1274037.38
Pożyczki na zastaw papierów publiczn.	5253568.91	5163438.94	4597972.82
Korespondenci „Loro“	87589399.08	80404910.87	74946600.45
„ „Nostro“	63297237.33	67206082.17	45465825.78
Sumy przechodnie	12777226.50	4548587.77	4188136.04
Monety zagraniczne	3170961.58	3089182.43	3107072.07
Weksle protestowane	87713.93	88814.77	88980.01
Ruchomości i koszty urządzenia	4.32	4.32	4.32
Koszty handlowe	1464727.73	1831439.85	2415069.88
Rachunek Filji Warszawskiej	2060577.21	9526364.38	18005916.11
Rachunek Nieruchomości	195480.—	195480.—	195480.—
Rachunek weksli wysłanych do inkasa	1283871.54	876495.43	1053264.60
Weksle w b. ross. Bank. Państ. d. zab. sp. kredytu	3746220.15	3746220.15	3746220.15
Razem	234175563.53	220889714.92	199086019.14

Stan Bierny.	Maj	Czerwiec	Lipiec
	Marki		
Kapitał zakładowy	10800000.—	10800000.—	27000000.—
Kapitał zapasowy	779172.67	779172.67	3396375.34
Wkłady procentowe	41619296.19	47810822.21	37807208.48
Korespondenci „Loro“	68853049.96	50368610.31	35710416.93
„ „Nostro“	69370157.89	61975856.40	61663168.75
Sumy przechodnie	18444708.11	20444810.20	6626163.07
Redyskonto w Banku Państwa i w Instytucjach prywatnych	196098.54	196098.54	196098.54
Należności skarbowe	36859.04	37394.37	38926.94
Niepodniesiona dywidenda	204790.68	201658.68	1026888.02
Pobrane procenty i prowizja za rok 1920	2848656.02	3694927.90	3786047.40
Rachunek zysków i strat pozostałość z r. 1919	4666754.24	4666754.24	471800.70
Rachunek specjalny w Banku Państwa	3676473.34	3676473.34	3676473.34
Kasa przezorności pracowników Banku	372103.07	381623.83	395253.93
Rachunek Filji z Centralą	12307443.78	15855512.23	17291197.70
Razem	234175563.53	220889714.92	199086019.14

NB. W sumach przechodn. Stanu Biernego za m-ce maj i czerwiec mieszczą się sumy osiągnięte ze sprzedaży V Emis. Ak. Banku mianowicie w maju mk. 9,739,222.83 i w czerwcu r. b. mk. 12,105,046.68.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. Miodowa 20. № 11649. 19. XI., 4000.